

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 162

Comissió del Síndic de Greuges

Sessió 7, dilluns 28 de gener de 2019

Presidència de l'H. Sr. Ramon Espadaler i Parcerisas

TAULA DE CONTINGUT

Sol·licitud de compareixença de Maria Jesús Larios Paterna, adjunta al síndic de greuges per a la defensa dels drets dels infants i els adolescents, perquè informi sobre les actuacions dutes a terme davant la situació dels menors immigrants no acompanyats

356-00243/12

4

Informe del Síndic de Greuges relatiu al Mecanisme Català de Prevenció de la Tortura corresponent al 2017

360-00030/11

7

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 7 de la CSG

La sessió de la Comissió del Síndic de Greuges (CSG) s'obre a les tres de la tarda i tres minuts. Presideix Ramon Espadaler i Parcerisas, acompanyat de la vicepresidenta, María Francisca Valle Fuentes, i de la secretària en funcions, Eva Baró Ramos. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez Garcia.

Hi són presents els diputats Carmen de Rivera i Pla, Munia Fernández-Jordán Celorio, María Luz Guilarte Sánchez, Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois i Elisabeth Valencia Mimbrero, pel G. P. de Ciutadans; Eusebi Campdepadrós i Pucurull, Narcís Clara Lloret, Anna Geli i España, Saloua Laouraji Faridi, Antoni Morral i Berenguer i Eduard Pujol i Bonell, pel G. P. de Junts per Catalunya; Najat Driouech Ben Moussa, Gemma Espigares Tribó, Irene Fornós Curto i Rut Ribas i Martí, pel G. P. Republicà; Marta Moreta Rovira, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Joan Josep Nuet i Pujals, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Vidal Aragonés Chicharro, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteix a aquesta sessió el síndic de greuges, Rafael Ribó i Massó, acompanyat de l'adjunt general, Jaume Saura i Estapà, i de l'adjunta per a la defensa dels drets dels infants i dels adolescents, Maria Jesús Larios Paterna.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Informe del Síndic de Greuges relatiu al Mecanisme Català de Prevenció de la Tortura corresponent al 2017 (tram. 360-00030/11). Síndic de Greuges. Presentació de l'informe (informe: BOPC 565, 4).

2. Sol·licitud de compareixença de Maria Jesús Larios Paterna, adjunta al síndic de greuges per a la defensa dels drets dels infants i els adolescents, davant la Comissió del Síndic de Greuges perquè informi sobre les actuacions dutes a terme davant la situació dels menors immigrants no acompanyats (tram. 356-00243/12). Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Molt bé. Bona tarda. Benvinguts i benvingudes a la Comissió ordinària del Síndic de Greuges, corresponent al mes de gener, el primer del nou període de sessions. No sé si hi han substitucions per part d'algun grup que s'hagin d'anunciar?

Vidal Aragonés Chicharro

Bona tarda. Sí. Per comunicar, simplement, que substitueix el senyor Carles Riera i Albert el que els parla, el senyor Vidal Aragonés.

El president

Perfecte, gràcies.
No sé si hi ha algun altre grup?

Eduard Pujol i Bonell

Nosaltres, president, també tenim substitucions. La diputada Saloua substitueix la diputada Madaula; l'Eusebi Campdepadrós, el Lluís Guinó, i el Narcís Clara, de moment, en un període inicial de la comissió, substitueix el diputat Morral.

El president

Perfecte. Moltes gràcies.
Pel Grup Republicà?

Eva Baró Ramos

Sí. Per part del Grup Republicà, la diputada Rut Ribas substituiria la diputada Gemma Espigares.

El president

Moltes gràcies. Entenc que no hi ha cap altra substitució. *(Pausa.)*

Abans em permetran una qüestió que no és pròpiament d'ordre, però que volia donar explicacions a la comissió.

Deuen haver vist que havíem convocat, desconvocat i tornat a convocar. Els demano excuses i assumeixo la responsabilitat d'aquest vaivé en la convocatòria, perquè es va veure que, per un error absolutament involuntari, vàrem trametre l'ordre del dia únicament als membres de la Mesa i no, així, al conjunt de portaveus, i aquesta és la raó per la qual vàrem haver de tirar la màquina enrere, tornar a convocar i, això, demano disculpes si a algú li ha pogut alterar l'agenda, perquè algú va tenir dubtes si finalment es feia o no aquesta comissió. Aquesta és la raó per la qual hi va haver aquesta disfunció, que intentarem, doncs, per descomptat, que no es torni a repetir.

Dit això, hi havia algun grup..., no sé si volia... Sí? *(Pausa.)* El d'Esquerra Republicana.

Eva Baró Ramos

Sí. Nosaltres volíem proposar, si era factible, invertir els dos punts de l'ordre del dia i votar just inicialment, doncs, la sol·licitud de compareixença i, després, ja poder encarrilar amb l'informe, pròpiament, del síndic.

El president

D'acord.

Sol·licitud de compareixença de Maria Jesús Larios Paterna, adjunta al síndic de greuges per a la defensa dels drets dels infants i els adolescents, perquè informi sobre les actuacions dutes a terme davant la situació dels menors immigrants no acompanyats

356-00243/12

Si no hi ha cap objecció, entenc, per part de cap grup, doncs passariem a substantiar aquest primer punt de l'ordre del dia, que porta per títol, doncs, la sol·licitud de compareixença a la Mesa de Maria Jesús Larios, adjunta del síndic de greuges per a la defensa dels drets dels infants i els adolescents, davant la Comissió del Síndic de Greuges, que formula, en aquest cas, el Grup Parlamentari de Ciutadans.

I a tal efecte, per a la seva defensa, per un temps el màxim de breu possible, tindria la paraula la senyora Elisabeth Valencia.

Elisabeth Valencia Mimbrero

Sí; gracias, presidente. Bien, hemos pedido esta comparecencia del *síndic de greuges* ante esta comisión para que venga a hablar de un informe sobre un tema que nos preocupa mucho, que es la acogida que se da a los adolescentes que llegan a Cataluña sin referentes familiares.

Lo hemos pedido porque venimos de meses muy complicados en los que la situación le ha estallado en las manos al Govern; hemos tenido a niños durmiendo en la Ciudad de la Justicia, en el suelo, en las comisarías... Consideramos que ha habido, en resumen, una vulneración de derechos flagrante de estos menores.

El *síndic* es una institución que depende del Parlament de Catalunya, ha presentado un informe específico y pensamos que es aquí donde se debe dar cuenta de este informe.

Queremos hacer referencia a los demás grupos parlamentarios que la situación de la infancia va cambiando cada día. El viernes tuvimos un acto en el que se presentaba la presentación de la estrategia del Govern, en el que nos encontramos que había un lazo amarillo en el escenario de este acto, en un acto que debería ser para todos los catalanes y para todas las entidades. Nos invitaron a salir de este acto, ha-

ciendo uso partidista del mismo, y pensamos que esto no debe de volver a ocurrir y queremos saber la opinión del *síndic de greuges* al respecto.

Por otro lado, tenemos a menores durmiendo, actualmente, en la calle, en campamentos, en Barcelona, y queremos saber qué actuaciones está haciendo el *síndic* al respecto para solucionar este tema.

Y, como último tema, y no por ello menos importante, ha salido recientemente un informe del Síndic de Cuentas en el que se indica que se han adjudicado 26 millones de euros a fundaciones que dependen de la Dirección General de Infancia de manera irregular, y queremos saber la opinión del *síndic* al respecto y qué actuaciones ha realizado de oficio.

Esperamos contar con la colaboración de todos los grupos parlamentarios, porque la infancia es un tema transversal, es un tema importante en el que nosotros estamos trabajando mucho.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Per posicionar-se al respecte, donaríem, en primer lloc, la paraula al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la senyora Marta Moreta.

Marta Moreta Rovira

No; només per dir que nosaltres votarem en contra d'aquesta sol·licitud perquè..., no perquè no la trobem interessant, sinó que ja es va substanciar a la Comissió d'Infància i, per tant, creiem que és duplicar la feina fer-ho en la Comissió del Síndic de Greuges.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Moreta. Per part de Catalunya en Comú Podem, tindrà la paraula el senyor Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Sí; gràcies, president. Només per anunciar que hi votarem en contra per les mateixes raons que ha argumentat la companya del Grup Parlamentari Socialistes.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Subgrup de la CUP - Crida Constituent, el senyor Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, president. Per avançar que hi votarem a favor, però, a més, faríem una petició especial al grup proponent, si no s'aprova la seva sol·licitud, en una lògica purament de funcionament d'aquesta institució, i és que tenim una comissió específica d'infància, que, de fet, pràcticament a l'inici, si no recorda malament aquest diputat, de la Comissió d'Infància, la persona a la qual estan sol·licitant la seva compareixença, potser em puc equivocar, ja va comparèixer i vam tenir una discussió penso que molt positiva i que, per tant, fins i tot, si no s'aprova aquí, que la tornin a plantejar, però que la plantegin a la d'Infància. Perquè, si tenim una comissió més específica, més enllà que pugui ser un informe del Síndic de Greuges, doncs, segurament seria més curós.

Tot i així, tal com he avançat, nosaltres hi votarem a favor.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Republicà, la senyora Najat Driouech? (*Veus de fons.*) Perdó. (*Veus de fons.*) Disculpi.

Eva Baró Ramos

No; nosaltres també comunicar que hi votarem en contra, en la línia que han expressat els diputats dels comuns i els socialistes. I també lamentar, doncs, que realment és un tema molt important i que és una pena que el grup proponent esperi, per exemple, jornades específiques que tracten aquest tema, com en va haver-hi una divendres passat, en la qual, doncs, no van fer acte de presència o, en un moment determinat, es van aixecar.

Llavors, per tant, no ho entenem i votarem en aquest sentit.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, finalment, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Morral.

Antoni Morral i Berenguer

Sí. Doncs manifestar-li el nostre vot també en contra, amb els mateixos arguments que els grups que m'han precedit. És un tema que s'està, de fet, treballant, que hi han els espais on s'estan fent propostes i, per tant, ens sembla innecessari que hi hagi aquesta compareixença.

El president

Per tant, procedim a la votació. Sí? La senyora de Ciutadans demana la paraula.

Elisabeth Valencia Mimbreno

Sí, per al·lusions, podem demanar la paraula? (*Pausa.*) Bé, la diputada d'Esquerra m'ha al·ludit; bé, ha al·ludit el nostre grup.

No. Breument. Jo li diria a la diputada d'Esquerra que nosaltres vam assistir a aquest acte, perquè se'ns va invitar des del Govern de Catalunya, i vam haver d'abandonar aquest acte perquè se'ns va convidar literalment a «sortir d'aquest acte, si no ens agradava». Amb la qual cosa, demano una mica de respecte al nostre grup parlamentari i als nostres votants, o persones que representem des de Ciutadans, que som, per cert, més d'1 milió de persones.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. En queda constància en acta.

Per tant, passariem a la votació.

Vots a favor de substanciar la compareixença?

Set.

Vots en contra?

Tretze.

Abstencions?

Entenc que no n'hi ha cap.

Per tant, decauria la sol·licitud de compareixença.

I, ara sí, demanariem al senyor síndic que s'incorpori.

Eva Baró Ramos

Només molt breument...

El president

Sí, té la paraula.

Eva Baró Ramos

Una al·lusió és una al·lusió, i això no és una al·lusió. Si ens referim al grup proponent, doncs, d'alguna forma ens hem de referir al grup proponent, sense entrar a mencionar noms ni cognoms dels diputats corresponents. Per tant, sí que demanaria que, en aquest sentit, miréssim d'anar-ho respectant, si no, estarem fent al·lusions permanentment que no ho seran.

Gràcies.

El president

Queda constància en acta de les dues intervencions. I demanaríem al senyor síndic que entrés, si us plau.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i dotze minuts i es reprèn a les tres i tretze minuts.

El president

Sí. Bé, donem la benvinguda al senyor Rafael Ribó, síndic de greuges, al senyor Jaume Saura, adjunt al síndic, que l'acompanya, a la senyora Maria Jesús Larios, adjunta al síndic per a la defensa dels drets dels infants i adolescents, i la senyora Judith Macaya, directora del gabinet, que es troba també aquí, a la sala, acompanyant-nos.

Informe del Síndic de Greuges relatiu al Mecanisme Català de Prevenció de la Tortura corresponent al 2017

360-00030/11

Per substanciar el que era el primer i ha passat a ser el segon punt de l'ordre del dia, donem la paraula al senyor síndic, per exposar, doncs, l'Informe relatiu al Mecanisme Català de Prevenció de la Tortura corresponent a l'any 2017.

Senyor síndic, teniu la paraula.

El síndic de greuges (Rafael Ribó i Massó)

Gràcies, president. Com vostès saben, aquest és el setè informe que presentem en aquest Parlament des del Mecanisme Català de Prevenció de la Tortura; el vam dipositar al Parlament a les acaballes del desembre de 2017, com fem cada any amb aquests informes del Mecanisme.

Els suposo assabentats de la composició del Mecanisme, de les seves funcions i, per tant, de tot l'actiu de temes i informes que s'han presentat en aquest Parlament, i de la seva tramesa a altres indrets on hi han mecanismes similars, amb un intercanvi d'experiències i, fins i tot, també a l'àmbit internacional.

Vostès saben que l'equip que està nomenat pel Consell Assessor del Mecanisme, elegit per vostès i pel síndic, fa setmanalment visites a tot tipus d'instal·lacions on hi hagin persones privades de llibertat, seguint fil per randa el protocol de Nacions Unides, el que se'n diu, en termes coneguts, Opcat.

De nou, vull felicitar el legislador del Parlament, quan, al seu dia, a la Llei del síndic, la llei que adaptava la institució al nou Estatut, va relacionar tot el que conté el protocol de Nacions Unides com a mandat cap a la nostra institució.

Aquestes visites que fem setmanalment segueixen una metodologia. Tenim, òbviament, el prurit i l'activitat d'anar a tots els llocs sense avís previ, preferentment durant el dia, però a vegades també a la nit, i amb un objectiu diferent en cadascuna de les visites segons el tipus d'establiment que anem a visitar. De cadascun d'ells i de cadascuna d'elles, en fem una fitxa. En ella trobaran el que nosaltres considerem que és una diagnosi de la situació, unes observacions, i, des de fa uns anys, aquestes observacions les trametem, una vegada contrastades, a l'autoritat pertinent; no esperem al final d'any amb l'informe, sinó que creiem que és molt més positiu, per anar corregint possibles falles, trametre-la immediatament.

L'equip, o bé el dirigeix el síndic o el dirigeix l'adjunt general o el dirigeix l'adjunta per a la defensa dels drets dels infants, depèn del tipus d'instal·lació. La majoria de la feina recau especialment sobre l'adjunt general i és motiu pel qual també en aquesta compareixença està aquí, al meu costat, i, si de cas, en el torn de respostes, demanarem al president que pugui intervenir, segons les preguntes o consideracions que es facin.

Nosaltres ja hem lliurat l'informe de 2018, el tenen en aquesta institució des de desembre de 2018. Els he dit que cada any, a finals d'any, lliurem l'informe de l'any. Els demanaríem que, una vegada hagi passat per tots els tràmits reglamentaris, el poguéssim debatre amb una propera, si no la propera, sessió d'aquesta comissió.

L'any 2017 vàrem fer quaranta-set visites, les tenen relacionades a l'informe, sigui de policia Mossos d'Esquadra o de policia local, a la Ciutat de la Justícia; vuit visites a centres penitenciaris, una més a l'Hospital Penitenciari de Terrassa, dos a centres sociosanitaris, dos a centres educatius de justícia juvenil, dos a centres residencials d'acció educativa i una a un centre residencial d'educació intensiva.

Els faré unes consideracions, les més importants, independentment que ja dispo- sen amb temps de tot l'informe i que podem parlar de tot el que els sembli oportú.

Amb relació a les comissaries de policia Mossos d'Esquadra. L'any 17, en acaba- bar, tornàvem a subratllar que no es complia la Directiva europea sobre el dret de les persones detingudes ni tampoc el Protocol d'Istanbul.

La directiva europea dona lloc a un dret de defensa real, amb l'accés a tots els materials de l'expedient de la persona detinguda necessaris per poder, des de la perspectiva de la defensa, impugnar de manera efectiva la legalitat de la detenció. En aquest sentit, les mesures preses fins ara, dèiem, continuen sent insuficients. Només recordàvem que es pot restringir l'accés als materials quan estigui taxat i degudament justificat.

Hem de dir, com ho plantegem a l'informe del 18, que s'està en procés de millo- ra. Hi ha hagut una nova sentència al Tribunal Constitucional, en la línia de la di- rectiva europea, i s'ha millorat aquesta qüestió. L'any 17 estàvem molt endarrerits. Llavors trobàvem només una sola línia d'informació per a la defensa, que, de facto, podia significar una autèntica negativa al dret a la defensa.

També hi dèiem que valoràvem positivament la inclusió del Protocol d'Istanbul a les línies de formació de l'Institut de Seguretat Pública a Catalunya. Puc dir amb orgull que personal del síndic, encapçalats per l'adjunt general, ha participat en aquests cursos per instruir sobre el Protocol d'Istanbul. Recordin que el Protocol d'Istanbul era radicalment desconegut a tota la geografia espanyola i que, per tant, va ser des del síndic que vam començar a insistir que es tingués en compte aquesta exigència, que, quan hi hagués necessitat d'assistència mèdica a una persona detin- guda, aquesta revisió mèdica s'havia de fer sense presència del funcionari, autori- tat, policia que portava aquell detingut.

Nosaltres continuem topant amb aquesta dificultat amb els Mossos d'Esqua- dra. Se'ns argumenta d'una forma injustificable per raons de seguretat. El protocol preveu casos excepcionals d'agitació o de risc, què cal fer, però no s'hi val aplicar aquesta excusa per obviar quelcom que és internacionalment reconegut i acceptat com una política madura per part de les policies.

Val a dir que les policies locals on hem tingut ocasió de contrastar això acostu- men a no ser presents mentre dura la visita mèdica, contràriament al que acabo de dir sobre els mossos d'esquadra.

També valoràvem positivament la voluntat del Departament d'Interior d'instalar càmeres de videovigilància a les sales de ressenya, a les comissaries de la policia Mossos d'Esquadra. Recordaran els més veterans que quan per primera vegada, fa uns quants anys, vam demanar càmeres de videovigilància, tothom se'ns va tirar al damunt, i avui, perdonin que ho reiteri, se'ns aplaudeix, perquè és la millor prova de qualsevol fet que pugui haver-hi una contradicció en la seva interpretació.

He de dir que encara estem pendents de la completa execució al respecte. Tro- bem encara moltes sales de ressenya on no hi han càmeres de videovigilància. Val a dir que nosaltres seríem partidaris de posar-les arreu, fins i tot, al seu dia, les vam recomanar als vehicles de trasllat, perquè resulta que a vegades ens arriben indicis de possibles maltractaments en el període del trasllat d'un detingut.

Pel que fa a les policies locals, l'any 17 reiteràvem que moltes tenen instal·lacions que no reuneixen les condicions materials d'atenció i propugnàvem que calia clausurar-les, i que s'hauria d'abstenir d'obrir noves àrees de custòdia d'aquestes policies locals i, fins i tot, es podia estalviar una part de la detenció i buscar fórmules com la del conveni per tenir moltes més garanties en el fet de la detenció i el lliurament a l'autoritat judicial corresponent.

Val a dir que ens hem trobat en les policies locals que, a vegades, l'atenció mèdica del detingut és més aviat un tràmit que no pas una activitat garantista, com diem en l'informe. Detenir una persona i portar-la immediatament a revisió mèdica, algú ho pot justificar, però poc serveix per garantir que durant el procés de detenció no hi pugui haver cap actuació irregular o cap maltractament.

Això encara segueix igual i crec que forma part del nivell de cultura, que ens falta elevar el nivell de cultura de les autoritats en el que significa l'acte de detenció.

Pel que fa als centres penitenciaris, assenyalàvem en aquest informe del 17 els elevats preus de l'economat. No pot ser que objectes que es compren a l'economat costin una vegada i mitja més o dues vegades, i de vegades tres, el que costen a la botiga que pot estar uns quants carrers més enllà del centre penitenciar. Això continua sent un defecte. Si us plau, intervinguem tots en una qüestió tan important com aquesta.

Assenyalàvem també que els menús que s'ofereixen en alguns centres penitenciaris, per les queixes que rebíem i pel que vam contrastar i hem anat contrastant, no reunien plenament les condicions, com, per exemple, el tema de les condicions tèrmiques quan se servien.

Assenyalàvem que els departaments de règim tancat de vegades no reunien les condicions, especialment, el 2017 posàvem l'accent en el cas de les dones del Centre Penitenciar de Ponent. Sabíem d'una nova regulació que es va emetre per part del Govern, l'anàvem seguint, però constatàvem de nou que, de vegades, hi havien actuacions que no eren correctes ni amb les noves directives ni amb el que s'està encarregant als centres penitenciaris.

Val la pena assenyalar que la normativa sobre la prohibició d'imposició de sancions d'aïllament quan el pres té alguna discapacitat física o mental continuava sent incomplerta en alguns casos. Val a dir que, sobre aquest tema, teníem més queixes quan entrevistàvem dones que no pas homes, quan es manifestaven necessitats específiques, pel que significa el període d'aïllament. Són recomanacions que encara estan plenament vigents avui.

Vàrem assenyalar en aquest informe la nostra valoració del tancament de la presó Model de Barcelona. Cridava l'atenció que el tancament anés acompanyat d'una garantia dels drets adquirits pels interns que es traslladaven a altres centres, que, al mateix temps, es millorés l'accessibilitat de les famílies en aquests nous centres on es portava els que estaven interns a la Model. Si vostès havien tingut l'experiència a la Model, s'haurien trobat com nosaltres, que, sovint, els interns, malgrat que estaven molt més acumulats que a altres centres, volien continuar a la Model, perquè era a la ciutat de Barcelona. I també assenyalàvem que Catalunya, la seva capital, havia d'assumir al més aviat possible la quota de responsabilitat en matèria d'equipaments penitenciaris.

Val a dir que les dues primeres coses s'han satisfet, podem estar amb un nivell de compliment, no la tercera. Barcelona continua esquivant la seva responsabilitat d'assumir la part de quota en tot el sistema penitenciar. He sentit parlar moltes vegades que es farà un centre de preventius i estem pendants que es posi en marxa quelcom que expressi també pedagògicament aquest fet.

I, per últim, pel que fa als centres d'infants i adolescents, que va ser el tema a què l'any 17 vam dedicar l'acte del juny de la commemoració del Dia Mundial contra la Tortura, val a dir que assenyalàvem que ens trobàvem davant d'un col·lectiu altament vulnerable, que requereix especial atenció i intervenció per a la seva recuperació; que

de vegades presentava comportaments de rebuig que es podrien expressar en conductes inadequades; que tot això exigia un major tractament interdisciplinari, una major coordinació entre administracions, un major vincle de confiança i, sobretot, el que es diu constantment en les àrees més avançades, i ens ho va dir el ponent de la jornada, persones referents en cadascun dels casos que anem a tractar.

I ja els he dit que vàrem visitar CRAEs, CREIs, justícia juvenil, la Ciutat de la Justícia, i en algun d'ells, en algun centre de protecció, en concret a Sant Andreu, a Barcelona, vàrem trobar instal·lacions deplorables –crec que avui està tancat.

Vàrem trobar en alguns centres un ús possiblement excessiu de la força per part dels vigilants de seguretat a l'hora d'exercir les seves competències, i una indefinició sobre el que és la intervenció puntual i amb una pràctica de contencions que hauria de ser sempre la darrera i extrema ràtio com a actuació complementària del personal educador.

A la Ciutat de la Justícia demanàvem que es separessin adolescents de detenció i de protecció i que no hi hagués la utilització d'aquells espais per a estades més llargues que les assenyalades. Hem de dir que ara aquest problema s'ha descentralitzat, ja no està a la Ciutat de la Justícia, ha estat a comissaries, eh?, i pot estar a centres d'acollida, que, en certa forma, com a ens de protecció, han substituït la seva funció.

Val a dir que, sobre aquest tema, nosaltres, quant al que significa el fenomen massiu que s'ha anat incrementant a Catalunya, vàrem presentar un informe monogràfic en aquest Parlament i que ja ha estat substanciat des de mitjan desembre de l'any passat a la Comissió d'Infància del Parlament.

I moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor síndic. Ara seria el torn dels diferents grups parlamentaris. I, en primer lloc, tindria la paraula el Grup Parlamentari de Ciutadans, la senyora Munia Fernández-Jordán. Té la paraula, per espai de deu minuts.

Munia Fernández-Jordán Celorio

Gràcies, president. Senyor Ribó. Ha presentado lo que era este informe y, analizado con detalle por este grupo parlamentario, podemos destacar que el enfoque de las visitas en centros penitenciarios y en centros de menores, pero más intensamente durante este año 17 en comisarías de policía, nos parece acertado por dos razones fundamentales.

Desde el momento mismo en que, como policía, tiene competencia para detener a las personas y ponerlas bajo custodia, para detener a las personas y ponerlas bajo custodia de la autoridad judicial, es bueno que haya un control de calidad, más allá de aquellos de los que dispone la propia Administración. Y porque es cierto que, desde el momento mismo en el que se realiza esa detención, comienzan unos tiempos legales que han de ser escrupulosamente monitorizados en el caso de una fiscalización como puede ejercer su institución. En eso estamos absolutamente de acuerdo.

No obstante, y entrando en la metodología a la que dio lugar el informe, debemos manifestar dos objeciones.

La primera, que, bueno, para el interés empeinado que ha tenido siempre el *síndic* en llevar a cabo esta discutida competencia que tiene el Defensor del Pueblo, sin duda, y que se desarrolla, bien es cierto, ahora, a través del Mecanismo Catalán para la Prevención de la Tortura, nos parece bastante increíble que transcurra tanto tiempo entre las visitas a los diferentes lugares. Hemos encontrado una media de tres años. Dos ejemplos, en concreto: la Policía Local de Igualada fue visitada el 18 de febrero del año 2013 y el 14 de noviembre de 2017, i un caso más increíble, porque se trata de jóvenes y por su vulnerabilidad, a veces casi son niños, el espacio de atención de menores y adultos de la Ciudad de la Justicia, la secuencia de visitas a la que hemos tenido acceso es abril de 2011, diciembre de 2015 y octubre

de 2017. La verdad es que nos ha impactado que no se haya hecho un seguimiento más intenso o que no se protocolice una cadencia de visitas más corta, que la presencia del Mecanismo, pues, sea más habitual o más intensa.

La segunda, y es en relación con el momento en el que se realizaron las visitas, nosotros no hemos encontrado en el año 2017 que en ninguna de ellas se señale la hora en la que se realiza. Creemos que esto es un matiz que puede tener importancia, un mecanismo de transparencia para el público que, en este caso nosotros, recibimos la información. Las conclusiones pueden ser variadas, atendiendo a si sabemos a qué hora se llevó a cabo la visita.

En este punto, por ejemplo, ponemos de manifiesto, salvo error, que, de todas las comisarías visitadas, tan solo en dos había sendas personas detenidas y ambas estaban dormidas. Este dato de la hora a la que se lleva a cabo la visita, pues, creemos que podría desarrollarse como una mejor práctica y en beneficio de la propia causa.

Por otro lado, si se trata del mecanismo para un despliegue de medidas efectivas en relación con la localización y erradicación de la tortura, si existe, nos hemos planteado por qué no se realizan visitas durante la noche. Si bien en su exposición lo ha mantenido, a nosotros nos ha parecido que no hemos visto ninguna en este informe del 2017. Nos aportaría no ya una visión sobre la existencia o no de la tortura, sino lo que es muy interesante y que entendemos que aporta en gran medida este informe, pues, una visión externa de la infraestructura, del personal, de los medios mecánicos y de todo lo que está en las comisarías y centros penitenciarios en ese momento de la noche, ¿no?

Entendemos que el Mecanismo funciona con su consejo asesor, por supuesto, pero, bueno, permítanos, en el ámbito de nuestra competencia en esta comisión, pues, dar estas dos ideas sobre eso: señalar la hora de la visita y que puedan desarrollarse por la noche.

Por otro lado, y entrando en una constante en todos sus informes, también lo ha citado usted en su exposición, establece que las policías locales no deberían disponer de un área de custodia. De hecho, de forma taxativa, en la página 23, en el inicio del informe, ya establece que, bueno, se debería abstenerse de abrir nuevas comisarías con áreas de custodia de personas detenidas, sobre todo en las localidades donde ya haya una comisaría de policía.

Nosotros entendemos, como creemos que no puede ser de otro modo, que esas zonas deben cumplir todo lo establecido en la ley, por supuesto, y mucho más allá de la ley, en toda la normativa, que se cumplan todos los requisitos de manera escrupulosa, los plazos y, por supuesto, que se informe, incluso, del *habeas corpus*, tema en el cual no hemos visto que se prodiga en el informe, pero no compartimos que una policía, como tal, perteneciente, pues, a los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado, no deba disponer de calabozos, porque, pues, los delitos están ahí. La casuística es casi infinita y la verdad es que, en pleno siglo XXI, que se disponga de un cuerpo policial sin calabozo, pues, no parece que tenga ningún sentido para la seguridad de los funcionarios, de las personas y de los propios detenidos. Otra cosa es que las cosas se hagan bien y, efectivamente, los trámites para esa duplicidad que manifiesta en el informe de una detención y puesta a disposición judicial no sea gravoso para el detenido.

Pero, señor *síndic*, en estos tiempos que corren, cuando sabemos que ahora mismo se está produciendo un aumento increíble de los asaltos a hogares en Cataluña, aumentando hasta una media de un 18 por ciento, pues, no entendemos que la cifra se resuelva cerrando calabozos de las policías locales.

Ahora bien, hay una cuestión que sí que queríamos poner en conocimiento, y es curioso porque, desde el 2014, establece este como principio, ¿no?, que las policías locales no deberían tener ese calabozo, pero, sin embargo, cuando visita la comisaría de los Mossos en el Prat, donde la competencia de la puesta a disposición de la autoridad judicial es de la Guardia Civil, pues, ahí sí que manifiesta que los cala-

bozos que hoy en día son almacenes, ¿sí?, esos calabozos que hoy en día los tienen como almacenes, porque no los necesitan, obviamente, pues, ahí sí que dice que los Mossos deberían tener áreas de custodia. Bueno, digamos que entendemos que este es el tema del contrario, porque ya, cuando hablamos de la Guardia Civil, pues, sale el *síndic del procés*.

No obstante, de todo lo que se incluye en el informe, nos ha sorprendido inmensamente un punto. Está incluido... (*Remor de veus*.) ¿Sí? ¿Puedo seguir? ¿Le parece que siga? Bien. Gracias. De todo lo que se incluye en el informe, nos ha sorprendido inmensamente un punto. Está incluido en la parte referida al Centro Penitenciario de Brians 1, mujeres, y transcurrió durante los días 3 de mayo y 28 de junio de 2017. Allí se produjo un hecho que nos ha dejado estupefactos y se recoge que en el departamento de enfermería se lleva a cabo, los dos días, una entrevista con siete mujeres. El día de la segunda visita, es decir, el 28 de junio de 2017, se tiene una entrevista con el médico del departamento de enfermería, y, textualmente, se dice: «La entrevista finaliza cuando el médico se niega facilitar la documentación que el equipo le requiere sobre la historia médica de las pacientes. No obstante, una vez se informa del incidente al subdirector del régimen interior del centro penitenciario, al día siguiente se recibe la información solicitada.» Bueno, nosotros esperamos todo tipo de explicaciones sobre este punto, a ver si, incluso, nos las pudiera dar hoy mismo.

Usted, en la página web de su institución, cuelga la ley que le habilita para controlar el tema de la tortura aquí, en Cataluña, sin los preceptos eliminados por el Constitucional en su sentencia, y uno de ellos es, precisamente, este, el que atribuye al *síndic* el acceso a datos de las historias clínicas, solo en la medida en que estén relacionados con las funciones que ejerce en esta materia. El Tribunal Constitucional, al respecto, ha señalado que debe dejar claro como inconstitucional este precepto, pues, tiene como única finalidad atribuir al *síndic* facultades que se vinculan exclusivamente a su función como mecanismo nacional de prevención y, por tanto, vinculadas de modo indescriptible al exceso competencial. Insisto, ¿eh?, sentencia del Tribunal Constitucional, de 2015, 46/2015. Ya le decimos, esperamos explicaciones sobre este tema.

Por ir finalizando, otras notas breves sobre algunos temas que hemos podido ver. Nos parece que no se aborda en la medida que habría de hacerse el tema de la reiterada violencia en el seno de los centros de la DGAIA, donde los jóvenes la ejercen entre ellos y de todo tipo. Es evidente que esa forma de violencia es del todo concordante con el artículo 1 de la Convención de las Naciones Unidas contra la Tortura y otros Tratos Degradantes. Así, bueno, en el propio artículo, que entiendo que conocerá usted a la perfección, pues, establece que, «a los efectos de la presente convención, se entenderá por término “tortura” todo acto por el cual se inflija intencionadamente a una persona dolores y sufrimientos graves, ya sean físicos o mentales, con el fin de obtener de ella o de un tercero información o una confesión, de castigarla por un acto que haya cometido o se sospeche que ha cometido, de intimidar o coaccionar a esa persona o a otras, o por cualquier razón basada en cualquier tipo de discriminación, cuando dichos sufrimientos, dolores sean infligidos por funcionario público u otras personas en el ejercicio de sus funciones o a instigación suya o con su consentimiento o aquiescencia». Entendemos que hay que vigilar, por tanto, todo este tipo de prácticas de una manera muy exhaustiva en el ámbito de estos informes, porque como tortura se definen. No olvidemos, por tanto, esta perspectiva.

En el mismo orden de cosas, al carecer de medios humanos y materiales en las prisiones cuando se aumenta la violencia entre internos, estaríamos en el mismo caso; conminamos a que siga esa línea.

Y, finalmente, sorprende una cuestión, porque ya el Defensor del Pueblo, en sus informes relativos a Cataluña, que los hace habitualmente, ha estado en veintiocho visitas en Barcelona, seis las ha realizado en Girona, seis en Lleida y siete en Tarra-

gona, pues, hay cuestiones que creemos que podrían inspirarle y que deberían ser recogidas en su informe. En concreto, el Defensor del Pueblo sí que ha solicitado que sean suprimidas las placas turcas, dado que puede haber detenidos que, por su edad o circunstancias personales, tengan necesidades de utilizar un...

El president

Senyora diputada, hauria d'anar concloent la intervenció, perquè ja ha superat el temps.

Gràcies.

Munia Fernández-Jordán Celorio

Termino, sí, termino –termino. Agradecer que se resalten de nuevo temas como los insufribles precios del Cire o la formación de los funcionarios en el Protocolo de Estambul. Y agradecer que se insista tanto en ello.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i tindria la paraula la senyora Marta Moreta, també per espai de deu minuts.

Marta Moreta Rovira

Gràcies, president. Síndic, l'equip que l'acompanyen... Em perdonaran aquesta veu, però el refredat mana. Set informes, són set informes sobre el Mecanisme Català sobre la Prevenció de la Tortura i, en aquests set informes, podríem dir que la tònica sempre ha estat més o menys la mateixa. Hauria estat bé que avui també es pogués substanciar l'informe del 2018, perquè, ja que hi han petites diferències, hauria estat bé poder-les diferenciar i exposar en aquest apartat, no?

Però, bé, en tot cas, jo crec que aquests set anys d'informes ens diuen que estem més o menys igual, que no millora, que no millora en excés, i, per tant, jo crec que aquí sí que hi hauria d'haver una crítica una mica més alçada de veu, que les coses potser s'haurien de començar a millorar, no? Perquè, si estem més o menys igual, i cada any mirem enrere i està igual, doncs algun problema tenim.

Quant al tema de... Ja començant, perquè ha començat a exposar el tema dels Mossos d'Esquadra i les comissaries de policia local. En el seu informe destaca que hi ha la meitat de policia local..., la meitat disposen d'àrees de custòdia per a persones detingudes; això vol dir que l'altra meitat no en tenen –no en tenen–, i m'agradaria saber si tenen també un informe molt exhaustiu de veure com estan aquestes àrees de custòdia, no?

És evident que, en molts casos, encara el Protocol d'Istanbul no es compleix. I el que comentava vostè, síndic, que deia: «Les càmeres de seguretat, fins i tot, el síndic demana que estiguin en els vehicles de trasllat.» Bé, és que no només ho demana el síndic, és que el sindicat del Cos de Mossos d'Esquadra també ho demana; per tant, estaria bé que aquest tema es posés sobre la taula i qui tingui competències per començar-ho a fer..., es pogués tirar endavant.

Hi han altres temes d'aquest informe que penso que es mereixen una petita menció, com és tot el tema de les contencions mecàniques, perquè penso, i coincidim en aquest cas amb el síndic, el PSC, que cal una revisió profunda, eh?, d'aquest tema, de les contencions mecàniques, perquè es tendeixi més i es potenciïn més els protocols de prevencions generals i específics de les contencions mecàniques, eh?, sobretot perquè s'hauria de fer servir només en aquelles persones que realment comporten riscos per a la persona, i això seria important de destacar-ho.

D'altra banda, també m'agradaria... Vostè també ho ha comentat de forma, així, amb una pinzellada, el tema de tots els productes que es comercialitzen en els centres d'iniciatives per a la reinserció, sobretot els productes d'higiene femenina, que són caríssims; per tant, nosaltres creiem que aquest és un tema a treballar, i que s'hau-

ria de posar mà ja en un tema que és essencial per a totes les persones que estan en aquests centres i, per tant, que són necessaris, a més a més.

També un altre tema que ens preocupa en els centres d'iniciativa per a la reinserció és el temps real de treball que treballen en el centre que coincideixi també amb la cotització del règim general de la seguretat social, perquè, en molts casos, això no es produeix.

D'altra banda, també m'agradaria constatar que en moltes comissaries de policia encara, encara no hi ha prou comunicació amb les autoritats consulars; sovint no es produeix aquesta comunicació, és molt complicada, i, per tant, aquest és un altre tema que nosaltres creiem que s'hauria de treballar a fons.

Quant als centres de justícia juvenil, no és una novetat, i tothom ho sabem, que es detecta una alta ocupació d'aquests centres i, per tant, aquí tenim diversos problemes. Els professionals no poden desenvolupar bé les seves tasques, perquè hi ha una sobredimensió d'adolescents que estan en aquests centres de justícia juvenil i, per tant, no es pot fer la tasca encomanada amb les condicions relacionades. Si mirem les dades, en dos anys, ha pujat un 19 per cent i, aquest augment, nosaltres creiem que requereix una solució immediata. No sé vostè què en pensa, d'aquest tema, perquè en anys anteriors sí que havia disminuït, però portem dos anys que va augmentant de forma considerable i, per tant, creiem que aquest és un tema que també hauria de posar-se sobre la taula.

D'altra banda, els centres residencials d'educació intensiva –els CREIs, els coneguts CREIs– també estan desbordats i, a més a més, estan fent una funció que nosaltres no creiem que sigui la seva específica, no? Quan els CRAEs estan plens, ens en anem als CREIs, que moltes vegades no es pot fer aquest funció més formativa perquè no han passat per un CRAE, que també estan desbordats, i és veritat que s'han augmentat les places dels CRAEs, però no dels CREIs. I voldria demanar també la seva opinió respecte a aquest tema. Vostès han fet una valoració si és necessari l'augment de places de professionals en els CREIs? Jo no ho he sabut veure en l'informe, potser ho diu, és un informe extens, jo no ho he sabut veure.

D'altra banda, als centres terapèutics també estaria bé que es fes el seguiment i supervisió d'aquells adolescents que pateixen trastorns de conducta, aquells que també pateixen trastorns de consum de tòxics, perquè hi han algunes pràctiques que són inadmissibles. I, com a mesures correctores, nosaltres creiem que separar els familiars d'aquests adolescents, com a mesura correctora, no soluciona en absolut el problema. I, per tant, aquí, és un altre dels temes a treballar en aquests centres que creiem que no es porta de forma exemplar.

D'altra banda, també, m'agradaria especificar una mica la manca de treball específic que hi ha en aquelles persones que han tingut maltractaments quan eren infants, o violència masclista, o tractaments de dependència de tòxics. No creiem que hi hagi un treball específic adequat per a aquestes persones. I creiem que aquest és un altre dels aspectes que es podria valorar en l'informe de forma una mica més extensa, tot i que coincidim amb el síndic que caldria fer un nou pla director d'actuació general sobre aquest tema.

Quant al tema de l'assistència mèdica, que vostè també s'hi ha referit, nosaltres coincidim plenament amb vostè. S'haurien de fer aquestes visites mèdiques en privat, i, per tant, no m'estendré en el tema perquè ja s'ha anat explicant.

D'altra banda, voldria acabar amb un tema que segurament no hi mostrem massa protagonisme mai, sempre en parlem en genèric, i m'agradaria parlar de la situació de les dones als centres penitenciaris. Nosaltres pensem que els centres haurien d'aplicar polítiques públiques que tinguin en compte, sobretot, les diferències entre la realitat dels homes i de les dones. Els centres penitenciaris no estan pensats tenint en compte el gènere i, per tant, les dones, sempre –sempre–, hi surten perdent. Hem d'entendre que als centres penitenciaris les normes són rígides, han de ser rígides, i es segueixen, és evident. Però la manca de professionals que hi ha també en els

centres penitenciaris fa que moltes vegades aquestes necessitats de les dones encara passin més desapercebudes. Només voldria acabar dient que podríem dir que les dones, a les presons, són les més oblidades.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Correspondria ara el torn al Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i, a tal efecte, tindria la paraula el senyor Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Gràcies, president. Evidentment, agrair al síndic i als seus adjunts la seva presència. I, en primer lloc, evidentment, posar en valor poder disposar de forma regular d'un debat, amb un informe escrit, aquest, de 142 pàgines, d'aquest Mecanisme Català de Prevenció de la Tortura, que crec que és un instrument que ja he dit en alguna ocasió que encara hem valorat poc, eh?, potser perquè el coneixem poc, perquè potser és innovador, que és un instrument regular, podríem dir, d'anàlisi i prevenció, i de vigilància.

I, en definitiva, que en seu parlamentària puguem estar fent d'una forma bastant exhaustiva aquesta anàlisi, jo que he estat diputat i senador en altres contrades, ja els puc dir que és un factor positiu que en altres llocs no existeix, per dir-ho d'alguna manera. I, per tant, posar en valor aquest concepte.

Hi han dos grans paquets en aquest informe. El tema de les comissaries i el tema dels centres penitenciaris. I, per tant, dir d'entrada dues coses. En primer lloc, amb organitzacions no governamentals de defensa de drets civils amb les quals ens hem reunit, amb sindicats de funcionaris de presons amb els quals ens hem reunit i amb professionals de la justícia juvenil amb els quals ens hem reunit, coincideixen en alguns punts calents, podríem dir, d'aquest informe.

Per tant, l'informe no està allunyat d'un debat paral·lel que es produeix en altres àmbits, és l'àmbit dels professionals, eh?, professionals de la justícia, treballadors de la justícia i, ho torno a repetir, organitzacions no governamentals, algunes d'elles de llarg prestigi, que fan ja des de fa temps un seguiment en el tema de drets civils i que, per tant, focalitzen molt en el tema presons i comissaries com a centres potencialment perillosos, podríem dir, per al manteniment dels drets de les persones.

I dir que, també, aquest informe ens permetrà, almenys al nostre grup parlamentari, presentar ja en breu una bateria d'iniciatives parlamentàries adreçades especialment a dues conselleries, la conselleria de Justícia i la conselleria d'Interior, que són les dues conselleries on bona part de les tasques que aquí es descriuen, doncs, en són responsables i en són competents. Per tant, propostes de resolució, preguntes parlamentàries per escrit, que són indispensables per crear l'atenció necessària per a la resolució d'alguns dels problemes que tenim aquí, que, com bé s'ha dit, alguns són repetitius d'altres informes d'altres anys i, per tant, necessiten una pressió política perquè aquests temes es prioritzin.

Dir de forma, així, molt ràpida: evidentment, amb el tema comissaries, molt d'acord amb el tema del dret a la defensa. Els problemes de l'accés dels defensors als atestats policials, aquest és un tema que ens preocupa. Els defensors han de poder conèixer, realment, a través dels atestats quina informació ja està definint el presumpte delictu. I, per tant, aquest és un tema important.

Totalment d'acord amb el tema de les visites mèdiques. Han de ser visites sense presència policial, perquè, evidentment, sap perfectament que la presència policial és un inhibidor a l'hora de la relació entre el metge i el pacient, encara que aquest pacient sigui un presumpte delinqüent.

Totalment d'acord amb el tema de la formació del Protocol d'Istanbul, que sí que és veritat que s'ha introduït a l'Institut Superior de Policia de Catalunya, però és un protocol molt desconegut encara, i que, per tant, la formació ha de ser cons-

tant i contínua, sobretot ara que anem a noves tongades de policies a Catalunya. I, per tant, és un protocol imprescindible, un protocol llarg, complex, que ha de ser conegut en tota la seva dimensió.

I totalment d'acord, també, amb les càmeres de videovigilància, que han de ser esteses al conjunt dels operatius policials –al conjunt dels operatius policials. Fins i tot aquells mossos que estan actuant al carrer, a vegades, i que estan, doncs, portant a vegades actuacions que no hi ha cap problema si són gravades perquè, sens dubte, estan fent la seva feina en bones condicions. I, si això no és així, ja en quedarà constància en la càmera de videovigilància.

Evidentment, totalment d'acord amb el tema de les àrees de custòdia. Crec que s'han realitzat vint-i-una visites a policies locals, amb una acumulació de vuitanta comissaries locals des de l'any 2011. Per tant, vol dir que hem d'anar a totes les policies locals perquè algunes àrees de custòdia només tenen aquest nom, però realment no són àrees de custòdia, són magatzems. I aquestes condicions, moltes vegades, són l'avantsala, podríem dir, de situacions de vulneració de drets de forma claríssima. I, per tant, és un tema que s'ha d'estendre al conjunt de les policies locals de Catalunya.

Molt d'acord amb el tema dels preus dels economats. És un reivindicació i una queixa reeixida. N'hi ha una altra que no l'he trobat a l'informe, però que també l'apunto, que és la remuneració pel treball que es realitza a la presó. També hi han queixes, molt importants, per les remuneracions que en el treball que es fa a la presó es rep. Però, sens dubte, el preu dels economats és en el rànquing de queixes recurrents, està claríssim.

També el tema del règim d'aïllament. Règim d'aïllament que vostès perfectament saben que és normalment el lloc on es produeixen alguns dels suïcidis a les presons catalanes. Saben, també, que ara tenim el conflicte de la dimissió del director de la presó Brians 1, que al darrere d'aquesta dimissió hi han moltes coses. Aquest dijous compareix la consellera de Justícia a la Comissió de Justícia per donar explicacions d'aquesta dimissió i el que hi ha al darrere, però saben que una de les coses que hi ha al darrere de la dimissió del director de Brians 1 és la disputa sobre la utilització del règim d'aïllament de la presó. Per tant, és un debat penitenciari, és un debat important, que ha portat en aquest cas a una crisi important a una de les presons catalanes.

Dir també que totalment d'acord amb els drets adquirits dels interns traslladats de la Model, l'accessibilitat de les famílies, i molt interessant aquesta proposta que es fa, que aquest nou centre de preventius que la ciutat de Barcelona hauria d'albergar, si complís la seva quota, pogués ser el CIE de Zona Franca, que hauria de ser tancat com a CIE i reconvertit. Per tant, no caldria construir un nou centre penitenciari. El CIE, tots sabem que en la pràctica és un centre penitenciari, encara que no se'l vulgui anomenar com a tal; podria ser reconvertit en un nou centre de preventius i, per tant, oblidar-nos ja del CIE de la Zona Franca.

Molt d'acord amb aquesta idea que les presons estan pensades per als homes, no per a les dones, eh? En algunes presons catalanes que hi han grups reduïts de dones, aquestes dones pateixen una situació, realment, molt complicada, perquè és una presó que té els seus horaris, el seu règim i la seva filosofia, podríem dir, pensats per als homes i no per a les dones. I, per tant, les dones estan en minoria, i aquest és un tema important. Per tant, haurien d'haver-hi presons especialitzades per a dones i, en tot cas, en algunes presons que han de ser compartides, eh?, s'hauria de pensar, realment, en un règim especial. Jo n'he parlat amb alguns directors, d'aquestes presons, i és una assignatura pendent, profunda, que hi ha en aquest moment en el sistema penitenciari català.

Molt d'acord amb tot el tema dels centres de justícia juvenil, tot el que té a veure amb adolescents i infants, amb la formació. Els professionals de la justícia juvenil ens demanen més formació, tenint en compte que estem amb una problemàtica

creixent. Ja ho saben. A l'època de les retallades es van tancar centres i, en canvi, estem gestionant una onada creixent de menors no acompanyats. Per tant, s'han ajuntat dues accions contradictòries: l'acumulació de les retallades i, per altre cantó, més MMNA que mai i amb una situació creixent.

Per tant, anem al col·lapse d'aquest sistema, que és..., si algun sistema penitenciari, podríem dir, la reinserció és la seva màxima prioritat, en els centres de menors ho és més, perquè estem parlant d'uns presumptes delinqüents amb edat adolescent, amb edat juvenil, que realment els hauríem de tractar d'una forma radicalment..., al que és una presó clàssica. I, en canvi, trobem que no hi pot haver l'atenció especialitzada necessària, que els grups no poden ser tan reduïts com els professionals i la bona acció professional sobre aquests menors requereix, i, per tant, s'incrementa l'abús de la «polifàrmia», la violència, etcètera. Per tant, aquí tenim un dels forats negres.

Per tant, és evident, ho he dit abans, que el sistema penitenciari català i que el sistema policial català tenen també forats negres, i que són indispensables informes com aquest i d'altres, per poder-los assenyalar. Per tant, no és una relació de Govern-oposició, això; no ho pensin d'aquesta manera. Crec que aquest informe a tots ens hauria d'ensenyar, a Govern i a oposició, les coses que no funcionen i a establir prioritats, i, per tant, crec que és un avantatge i és una cosa positiva que ho puguem discutir i que ho puguem tractar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara correspondria el torn del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent i, a tal efecte, tindria la paraula el senyor Vidal Aragonés per l'espai de cinc minuts.

Vidal Aragonés Chicharro

President, permetrà que li comuniqui que, atenent que som un subgrup que és el subgrup mixt, o el Grup Mixt amb dos subgrups, nosaltres fem la proposta al Partit Popular de repartiment del temps, on deu minuts per a la CUP i cap minut per al Partit Popular, i, per tant, per assentiment tàcit per la seva incompareixença, doncs, fem extensiu el temps en el que ens permet el Reglament. Intentarem, en tot cas, no fer ús dels deu minuts, però sí que fem ús d'aquest dret que ens contempla el Reglament.

En primer lloc, voldríem aclarir...

El president

Esperi's, esperi's... Ara li he de donar resposta. La Mesa, aquesta proposta...

Vidal Aragonés Chicharro

No és per una resposta, és el plantejament que fem. També li traslladem ara amb tot el respecte...

El president

Em sembla molt bé, però la Mesa, jo crec que és de justícia que li respongui, si té cinc minuts, en té deu o fem una cosa intermèdia.

Vidal Aragonés Chicharro

Però no busquem una resposta...

El president

Atès que la Mesa no ha acceptat aquest plantejament, la Mesa del Parlament, que feia vostè... En qualsevol cas, sàpiga que serem generosos en l'ús d'aquest temps, però sí que li demano que no exhauri els deu minuts perquè estaríem flagrantment incomplint allò que ha establert la Mesa del Parlament.

Vidal Aragonés Chicharro

També li vull traslladar que és el que ha fet aquest diputat en totes les comissions i que no hi ha cap resolució de la Mesa del Parlament que digui el contrari. N'hi ha una que diu «un repartiment», que ha de ser de cinc i cinc, però no està dient què passa quan hi ha incompareixença d'un dels dos subgrups que formen el Grup Mixt. En tot cas, també, president, seria una miqueta de xoc que en presència de l'oficina del síndic se li vulnerés un dret polític a un subgrup parlamentari. Intentarem, en tot cas, fer poc més de cinc minuts. *(Veus de fons.)*

En primer lloc, volem traslladar, amb relació a les contencions mecàniques i a la seva instrucció... Se'ns planteja en l'informe d'una manera molt clara, amb relació a les garanties jurídiques de la instrucció, que falten algunes garanties jurídiques. Ens agradaria poder abordar aquesta qüestió: quines són les garanties jurídiques que no tenim a dia d'avui amb relació a la instrucció de les contencions mecàniques.

Se'ns ha parlat d'una manera molt concreta sobre el que suposen a dia d'avui els economats. L'únic que veiem és negoci, no hi veiem una altra cosa. Que s'acabi tenint un preu superior en una presó a productes que fora de la presó tenen un preu inferior, això és, a través dels presos i de les preses, trobar negoci. No ens atrevirem a dir que és una pena accessòria prohibida, perquè des d'un punt de vista jurídic no ho seria, però trobem fins i tot que és una multa d'haver prohibida, que significa, evidentment, que algú, a més, que no pot comprar a fora, dins de la presó se li atribueix un preu superior. I el que significa, també, des d'un punt de vista de classe, que hi ha qui ho pot comprar tot, perquè té capacitat econòmica, i hi ha altres persones que, per no tenir capacitat econòmica, no poden comprar-ho tot. I, per tant, també en la condició d'interns o d'internes, on no hi hauria d'haver un tractament desigual o discriminatori, veiem com s'aplica la justícia de classe.

S'ha fet referència també a la relació laboral especial d'una manera indirecta. No acabo de recordar, de recordar-me, o de recordar-nos si hi ha referència a la indefensió que suposa l'acta d'extinció d'aquesta relació laboral dins de presó, però evidentment és mancada de tot tipus de garantia, perquè ni tan sols és causal. Pot ser d'una manera arbitrària i moltes vegades s'acaba convertint en un exercici discriminatori.

Sobre la informació o actuacions dels mossos pel supòsit concret de l'atestat, què fem quan sabem perfectament que hi ha una directiva, quan sabem perfectament que fins i tot hi ha una sentència del Constitucional i hi ha uns senyors o unes senyores funcionàries mossos d'esquadra que ens diuen «jo tinc una instrucció, no formalitzada, però sí que tinc una comunicació que em diu que hi ha un acord, i que jo tinc per què donar l'atestat», quan semblaria aquest absolutament pacífic, que, evidentment, per generar el dret de la tutela judicial efectiva, en totes les seves expressions, haurien de tenir, no únicament les parts detingudes, sinó els seus lletrats i lletrades, accés a aquest atestat.

També s'ha plantejat el tema..., o a l'informe, no s'ha pogut referir en la intervenció dels centres de justícia de juvenil. Hi ha un moment en el qual a l'informe es parla que hi ha una ocupació més alta, però més alta significa que no s'estan complint les ràtios de legalitat? Significa que tenim centres de justícia juvenil on s'incomplixen les ràtios legals? També a l'informe es parla de la DGAIA, i es diu d'una manera indirecta que s'estan vulnerant drets fonamentals, es parla del dret de la dignitat i es parla, després, fins i tot, de vincles familiars. S'ha conegut, des de l'oficina del síndic, que es dona un tractament diferenciat als menors adolescents que no tenen un origen català, respecte a aquells menors que venen d'altres puntes del món, i que no se'ls dona la mateixa potencialitat de relació amb els seus familiars o amb els seus amics fora dels centres?

S'ha fet referència a l'informe, o es fa referència a l'informe, sobre l'ús de les pistoles Taser. Què s'està incomplint, quan diem, o es diu a l'informe, que no s'apliquen les mesures de seguretat? Què és el que ens trobem, avui dia, en l'ús de les pistoles Taser?

També, pel que fa a l'assistència sanitària, que s'hi ha fet referència en la intervenció, podem demanar o podem fer arribar als treballadors i les treballadores sanitàries que exerceixin el seu codi deontològic i, fins i tot, un cert exercici d'autotutela de drets amb relació a apartar o demanar que s'aparti la intervenció dels Mossos d'Esquadra, que moltes vegades fan impossible l'exercici d'aquest dret?

I, després, hi ha hagut una referència concreta al DERT de Ponent, el sistema d'aïllament de la presó de Ponent, i se'ns ha dit i es diu a l'informe que no compleix amb les mínimes condicions. Si bé es concreta fins i tot en algun moment de l'informe quins són els incompliments, ho pot desenvolupar una mica més?

Respecte a presons, ens agradaria que es fes referència a morts i mortes a presons. I ho diu aquest grup, no cal que ho contesti l'oficina del síndic, sinó per mera caracterització, que poden ser alguns assassinats o assassinades. Però, en tot cas, la referència a morts, que se'ns pugui valorar quina és la gestió que s'està fent amb relació a evitar, evidentment, que hi hagi morts a presons, perquè, evidentment, la responsabilitat serà de l'Administració, i també, fins i tot, del tractament que es dona a familiars i amics quan s'ha de comunicar que hi ha hagut supòsits de pèrdua de la vida a dins de la presó, que, pel que ens arriba per diferents informacions, està tot separat d'una actuació curosa.

I, després, tres qüestions molt genèriques: podem afirmar, a dia d'avui, que en aquest país la policia no tortura? Això ho podem afirmar, que en aquest país la policia no tortura? O hem de contestar que hi ha tortures per part de la policia? Podem afirmar, en aquest país, que no hi ha tortura a les presons? O hem de reconèixer que a les presons es donen situacions de tortura?

I les últimes dues qüestions. La primera, la perspectiva de gènere. Fins i tot l'ex-presidenta d'aquest Parlament, aquest cap de setmana, en una entrevista, ens deia d'una manera molt clara que s'havia de tenir una perspectiva de gènere dins de la presó. Què és el que hi manca amb relació a aquesta perspectiva de gènere?

I la darrera qüestió: agrair novament a l'oficina del síndic la seva presència, la seva exposició i els seus informes, perquè, per a aquest grup, bona part de les qüestions que fem en aquest Parlament estan buides de contingut, buides de significació i buides d'utilitat, però, per sort, tenir aquest informe de 142 pàgines és un exercici que no és de buidor, sinó, com a mínim, d'anar a omplir aquesta buidor que tenim quotidianament en la realitat parlamentària.

El president

Moltes gràcies, diputat, per haver-se cenyit raonablement al temps que li ha estat assignat. I ara seria el torn del Grup Parlamentari Republicà i tindria la paraula la senyora Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, president. Primer de tot, donar les gràcies al síndic i als adjunts del síndic per l'informe. L'informe que, d'alguna manera, ens fa una radiografia de com està la situació dels nostres centres penitenciaris i de les comissaries de policia, entre altres.

I, d'alguna manera, quasi tot ja ho han explicat els meus companys, o sigui, m'han deixat ja poca cosa a dir, però sí que és cert que jo voldria dir que, dintre de les diferents coses que han anat sortint en l'informe, m'han cridat l'atenció diferents aspectes, no?, com, per exemple, doncs, que ens cal millorar les aplicacions de les directives europees sobre els drets de les persones detingudes. Estem en un país que considerem..., o ens considerem europeus, i creiem..., almenys personalment, em crida molt l'atenció que no estiguem a la mateixa alçada en aquesta matèria, no?

Pel que fa al tema de la presència dels cossos policials o d'un agent de policia en aquesta visita mèdica, jo considero, bé, nosaltres considerem que pel fet que hi sigui, difícilment, l'intern o la interna acabarà verbalitzant si ha patit o no algun tipus, di-

guem-ne, d'agressió, perquè hi ha una intimidació amb el simple fet que hi hagi un o una agent de policia, no?

Respecte al que ha dit el meu company, el Vidal Aragonés, i, a més a més, que ho ha verbalitzat la presidenta Forcadell en un article aquest cap de setmana, que molts hem llegit, i, a més a més, quan hem tingut l'oportunitat d'anar-la a veure també ho hem pogut veure, és aquesta discriminació o aquesta desigualtat en els centres penitenciaris femenins, no?, aquesta manca de perspectiva de gènere en les presons, que, lògicament, són presons pensades i fetes per a homes, i, llavors, no reuneixen les garanties per ser, diguem-ne, habitades per dones, no?

Aquesta manca de perspectiva de gènere a mi em fa qüestionar-me, també, i em preocupa, el tema, diguem-ne, de l'atenció a les dones, tal com ho expliqueu vosaltres en el vostre informe, que pateixen alguna patologia psíquica, no? O sigui, ja l'informe ens visibilitza, d'alguna manera, que no hi ha un seguiment per un psiquiatre de les persones que tenen alguna patologia psíquica, que no és el que recomanen, diguem-ne, a l'àmbit sanitari, no?, que ha d'haver-hi un seguiment i no simplement una visita puntual.

El tema del maltractament i abús. Vostès diuen en el seu informe que, de les dones que han entrevistat, alguna diu que ella directament no, però que sí que en té coneixement, que anteriorment hi ha hagut algun abús o algun maltractament. Nosaltres ho condemnem i el que demanem és que el síndic insti que es pugui, lògicament, investigar i depurar responsabilitats.

El tema de l'aïllament, i més com ho han explicat els meus companys, en el centre de Ponent, no? Com, diguem-ne, l'aïllament..., d'alguna manera, a part que el nivell estructural és molt deficient, aquesta queixa que l'aïllament al final el que acaba evidenciant és que dones que no pateixen cap patologia, pel fet d'estar aïllades, o persones, manifesten que han tingut la temptació d'autolesionar-se. Crec que ens hauria de qüestionar fins a quin punt és útil aquesta pràctica, no?

Pel que fa a les instal·lacions de càmeres de videovigilància, nosaltres també pensem que és necessari posar-ne a totes les comissaries. I també en els vehicles de trasllat. I, també, com ha comentat el meu company Nuet, inclús en els Mossos, quan van a fer alguna actuació. Més que res, a les comissaries, no només per garantir els drets del detingut, sinó per poder també salvaguardar, diguem-ne, els agents de possibles denúncies falses d'agressió, no?

Respecte al tema del preu de l'economat, nosaltres considerem i estem d'acord que és una mica contra lògica, d'alguna manera, que en un centre penitenciar els productes valguin o tinguin un preu molt més elevat que a la vorera del davant, i més que res per les persones que hi han internes, no? No totes tenen una capacitat econòmica per poder fer front als productes amb el preu que tenen en els centres penitenciaris, i creiem que seria adient poder-ho revisar i posar-hi les mesures necessàries.

Respecte a la formació dels professionals, considerem que..., també hi coincidim: és molt necessari fer formació, perquè els professionals, per poder fer front a la realitat que tenen, a la realitat dels interns i les internes, han d'estar formats, i pensem que és necessari i és, per tant, per a les persones internes, que s'han de tenir bons professionals formats, com pels mateixos professionals.

I, pel que fa al centre de detencions de menors, a nosaltres realment ens preocupa..., sobretot a la Ciutat de la Justícia, aquesta barreja de menors, mentre estan detinguts, amb persones adultes. Considerem que no hauria de ser així, no haurien d'estar, diguem-ne, els menors detinguts amb delinqüents que, possiblement, alguns inclús podrien ser perillosos.

I, per últim, doncs dir que a nosaltres sí que és veritat que, tal com ha comentat el meu company Nuet, ens agradaria molt també instar els departaments que, diguem-ne, tenen competència en la matèria que puguin posar, dintre de les seves possibilitats, les solucions a les recomanacions que ens diu l'informe.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, ara, el darrer torn d'aquesta primera volta seria per a Junts per Catalunya, i té la paraula el senyor Antoni Morral.

Antoni Morral i Berenguer

Gràcies, president. Molt bona tarda a tothom. Agrair la presència del síndic i del seu equip, una vegada més, doncs, aquí, per presentar l'informe, avui, sobre el Mecanisme Català per a la Prevenció de la Tortura. M'ha semblat llegir, de les seves paraules, que, veient l'evolució dels set darrers informes, doncs hi ha una lleugera, diguem-ne, millora quant al que són les prestacions dels centres penitenciaris i les condicions dels detinguts, etcètera.

De ben segur que això és així. Si això és així..., perquè algun diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, doncs, ha manifestat que no hi havia cap millora, diguem-ne, durant aquests set anys, però a mi m'ha semblat llegir de les paraules del síndic que la millora és lleugera però que existeix. Per tant, si és així, ben segur és, jo crec, sense gaire risc a equivocar-me, que és degut a la feina del síndic, o de la sindicatura, quant al control i a la tasca, doncs, de visites periòdiques que van fent per analitzar quina és la situació i la incidència, diguem-ne, del síndic en aquesta qüestió.

Aquesta ha estat una competència que ha estat d'alguna manera controvertida en el seu moment i considerada per algunes instàncies com una ingerència. Per tant, em sembla que aquest servei i aquesta competència per part de la sindicatura de greuges..., em sembla que és important la tasca que es fa, que ens dona peu, avui, doncs a poder, amb un informe molt complet i molt detallat, analitzar amb precisió quines són les condicions que el nostre país dona a les persones que es detenen en els nostres serveis penitenciaris i de primera atenció a les detencions.

Aquesta és una qüestió que té molt a veure, diguem-ne, amb el nivell de qualitat democràtica d'un país. És a dir, vetllar pels drets de les persones més..., que es troben en un moment donat, doncs, amenaçades pels poders de l'Estat, perquè han fet algun delictes, o perquè, d'alguna manera, es detenen i estan a l'espera de si realment la seva detenció és justa o no és justa, detencions, diguem-ne, preventives, doncs, aquestes persones mereixen gaudir de tots els drets humans que tenen garantits, no?

Moltes vegades vivim d'esquena a un món que potser ens és molt invisible en la quotidianitat, doncs, de la vida, o ens és, bé..., són situacions que són molt desconegudes per a la majoria de gent, i, per tant, em sembla important que es posi el focus, doncs, en quin és el tractament que es dona a aquestes persones quan són detingudes. Aquest és un element, doncs, que té molt a veure amb el nivell de qualitat democràtica, com deia abans, d'un país, no?

Dit això, i pel que fa referència a alguns dels aspectes que s'han comentat, doncs..., que es comenten en l'informe i que d'alguna manera s'han reiterat gairebé en totes les intervencions, en posaré alguns que a mi em sembla o que considero que són d'una certa rellevància. És a dir, el fet de les policies locals o Mossos d'Esquadra quant als espais de primera detenció. D'entrada, ens semblaria que no hauria de ser complicat, eh?, que, atès el desplegament del que són equipaments dels Mossos d'Esquadra en el territori, que s'han fet en els darrers anys, no hauria de ser complicat, a través de convenis entre els Mossos i els ajuntaments, poder establir uns protocols en què els equipaments aquests fossin en les comissaries dels Mossos d'Esquadra i que gaudissin de totes les condicions, doncs, perquè es garantissin els drets i la dignitat d'aquestes primeres hores de detenció.

Els ajuntaments es troben moltes vegades, doncs, que han de cobrir aquests serveis en unes situacions que probablement són, com es demostra en l'informe, lamentables, però és que les dificultats que tenen els ajuntaments per atendre això són molt importants, també. Per tant, ens semblaria que, potser emparat o impulsat des del Govern de la Generalitat, doncs, es tractaria de promoure convenis entre les admi-

nistracions locals i el Departament d'Interior perquè aquests espais estiguessin en els equipaments dels Mossos d'Esquadra, i fossin amb unes condicions del tot dignes, no? Prou fan els ajuntaments, molts ajuntaments, doncs, intentant buscar sortides per atendre aquestes persones en les dependències municipals.

L'altra qüestió que també es menciona en l'informe i que també s'ha reiterat en algunes de les intervencions és la intimitat en les inspeccions mèdiques, no? El síndic ha comentat que els arguments dels Mossos d'Esquadra són arguments de garantir la seguretat en aquelles hores, o hora, o el temps, diguem-ne, de la inspecció mèdica, que la seguretat és una excusa, diguem-ne, no? De ben segur que és així, jo crec, perquè, d'entrada, sembla, per un observador extern i inexpert en el tema, que estar fora de l'espai, doncs, del metge o de les persones mèdiques que han de fer aquesta revisió, seria suficient per garantir, diguem-ne, la seguretat; és a dir, seria bastant improbable que saltés per la finestra o alguna cosa d'aquest tipus, no? Per tant, el que seria, crec, important seria que es garantís la intimitat entre el professional de la medicina i el detingut, perquè no hi hagués cap mena de possibilitat de possible coacció o d'influència de les policies en aquells primers moments en els quals es fa la inspecció.

Per tant, aquesta..., mantenim, diguem-ne, també, l'acord i compartim l'acord amb el que ha comentat, doncs, el síndic. Per tant, aquí caldria explorar aquests temes de seguretat, quines són..., és a dir, si és una excusa, és que o hi ha alternativa o no hi ha alternativa, diguem-ne, per garantir la seguretat, no? Vull dir, però, aquí, en tot cas, caldria aprofundir una mica sobre aquesta qüestió.

El tema de les càmeres de vigilància, jo recordo, perquè també ja tinc una edat, quan es va produir el debat al país sobre el tema de les càmeres en les dependències municipals, en les detencions, doncs, en les primeres hores que es cobrien, diguem-ne, els interrogatoris de les detencions, no? En aquell moment, quan el conseller Saura, precisament, que va ser el que va promoure, doncs, aquesta iniciativa, va ser molt controvertit i molt contestat, i hi havia una opinió pública molt contrària a això, no?

Jo crec que hem de celebrar que, passats aquests anys, això sigui el contrari, perquè això el que vol dir és que hem fet un avenç qualitatiu en el que és la defensa dels drets de les persones que estan detingudes, i, per tant, en aquest sentit crec que hi ha hagut una evolució molt positiva que nosaltres pensem que... Ara, el que és en tot cas lamentable és que encara no tinguem totes les càmeres que ens convé per cobrir tots els espais, totes les comissaries i on calgui, no? Aquesta no és una inversió gran, tan important com per poder-la garantir, seguint amb aquesta trajectòria, no?

Malauradament, tenim gent molt honorable tancada a les presons, i molt coneguda, no?, honorable i molt coneguda. I per això, també, ens dona peu a conèixer potser amb més precisió què està passant. I, en aquest sentit, la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, ens ha fet saber que les presons de dones no reuneixen les condicions per atendre degudament el que és el gènere femení, no? Les presons estan pensades per a homes i els models, diguem-ne, de gestió també estan pensats per a homes, i, per tant, mantenir els drets de la dona en el que és..., és un tema que crec que és important i, que més enllà del que són les estructures del mateix equipament, pel que fa a les lògiques de gestió i tal..., aquí convindria també que s'hi posés el zoom i que es vetllés perquè aquesta qüestió de discriminació de gènere a dintre de les presons, doncs, no es produís, no?

Pel que fa al deure que comentava, doncs, per..., Barcelona, quant al que és l'equipament penitenciari, entenc que aquesta és una qüestió que de ben segur que no és només de ciutat de Barcelona, sinó probablement d'àrea metropolitana, no? És a dir, Barcelona..., i, per tant, la ubicació d'aquest equipament, tot i que avui hi ha hagut ja una proposta molt concreta, doncs, que ha fet el diputat Nuet, que d'entrada no ens sembla ni bé ni malament; probablement seria una bona proposta a considerar, i així aprofitàvem, doncs, per a la construcció d'un nou equipament penitenciari i el tanca-

ment del CIE. Per tant, doncs, crec que és una proposta que valdria la pena reflexionar-hi, perquè no ens sembla que podria ser encertada, si d'alguna manera és... Però la ubicació, diguem-ne, d'aquest equipament, entenc que no és tant una responsabilitat específica de l'Ajuntament de Barcelona, sinó del conjunt, diguem-ne, de l'entorn metropolità.

I la qüestió, també, sobre els drets a la defensa dels detinguts. M'ha semblat llegir en l'informe que hi ha dificultats perquè els detinguts sàpiguen..., diguem-ne, de primeres hores, tinguin la informació per la qual se'ls ha detingut. Això, em sembla que hi han algunes excepcions, però em sembla que aquest és un dels elements importants pel qual, doncs, els que s'han detingut tenen..., sembla que hauria de ser una qüestió fàcil de resoldre, i el que realment, com a observador, i del mateix informe, sembla estrany que això, doncs, no es produeixi. Per tant, o és que hi ha una manca de consciència o d'hàbits adquirits o d'inèrcies, diguem-ne, perverses, que caldria veure com es corregeixen, perquè aquestes qüestions que semblen més fàcils de resoldre es poguessin, doncs, resoldre fàcilment...

El president

Senyor diputat, ha exhaurit ja el seu temps, hauria d'anar concloent.

Antoni Morral i Berenguer

...i darrerament –ja, només, i acabo–, em sembla que el tema dels preus de les botigues o econòmats..., això, també és una altra qüestió que sembla que hauria de ser fàcil de resoldre, perquè no pot ser que se n'aprofitin de no tenir competència a dintre la presó. Per tant, aquesta és una qüestió que només en el que serien les concessions estiguessin realment concretades quines són les pautes dels preus d'aquests productes, que moltes vegades són imprescindibles per a la gent que està tancada a la presó.

No sé si aquesta és una competència específica, diguem-ne, dels centres penitenciaris o també del Departament d'Interior, però que quan es fan les concessions dels que han de gestionar, doncs, aquestes botigues internes, diguem-ho així...

El president

Senyor diputat, ha sobrepassat amb escreix, ja, el temps que li hem atorgat.

Antoni Morral i Berenguer

...pel que són les mateixes concessions.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies; molt amable. Ara seria el torn del senyor síndic i, si ell ho creu oportú, de les persones que l'acompanyen, per tal de fer alguna precisió en la resposta. Té la paraula.

El síndic de greuges

Gràcies, president. Primer, jo vull agrair totes les aportacions i recollir tots els elements positius que se'n deriven, i tornar a expressar una voluntat de col·laboració amb totes i tots vostès, com ho fem amb totes les administracions implicades. I ho dic avui amb tristor, perquè suposo que saben que ahir va morir la directora d'Execució de Drets i Justícia Juvenil, la senyora Heras, que ha col·laborat també amb els nostres esforços i que, per exemple, fa pocs dies estava present, també, en la presentació del Pla de drets humans de Catalunya.

Podem entrar a debatre un conjunt de matèries que jo ja de bon antuvi, tal com vostès han acordat, les deixaria per a una propera sessió, en tant que estan en informes que estan pendents de ser substanciats. En algunes matèries que vostès han plantejat, com tota la qüestió de retribucions al Cire, com temes d'autoritats consulars, etcètera, estan en l'informe del 2018, per tant, jo m'estimo més que ho discutim a fons quan tinguem l'informe del 2018 aquí al davant.

I, abans de continuar, sí que demanaria a la meua adjunta i al meu adjunt si volen puntualitzar algun dels temes que ells coneixen bastant millor que jo, de les qüestions en què han intervingut, i després jo reprendria la resposta a altres matèries.

Per tant, si el president m'ho permet...

El president

Sí, sí.

El síndic de greuges

...la senyora Larios pot...

L'adjunta al síndic de greuges per a la defensa dels infants i dels adolescents (Maria Jesús Larios Paterna)

Sí. Bona tarda. De les qüestions que s'han plantejat amb relació al que són els centres que afecten infants i adolescents, específicament s'ha fet esment per diversos diputats al tema de l'ocupació dels centres de justícia juvenil.

Aquí crec que també hi ha unes..., crec, eh?, un cert solapament amb el que s'explica a l'informe del 2017-2018, perquè realment hi ha hagut un increment, però sobretot és el 2018, on jo m'afegeixo a les paraules del síndic amb relació a la senyora Pilar Heras, que ja havíem expressat el condol per la seva mort, i que havíem comentat aquest increment, sobre el 2018, d'adolescents en els centres de justícia juvenil.

El 2017 no hi ha sobreocupació; 2018, probablement no hi hagi sobreocupació tècnicament, el que passa és que tenim uns centres de justícia juvenil..., i em sembla que el senyor Nuet feia esment a la supressió d'alguns centres el 2011, tenim uns centres que són molt grans –el centre Can Llupià, al centre de Barcelona, és un centre que, en principi, en teoria, pot acollir cent vint interns–, i això és clarament, diguem-ne, inadequat per a una atenció educativa adequada, intensiva. Els centres..., el seu nom, de fet, són «centres educatius», i del que es tracta és, doncs, de fer una intervenció intensiva per poder atendre les seves necessitats i per poder recuperar la seva..., diguem-ne, aquesta mesura que han de complir, decretada per un jutge.

I, de fet, sobretot, i crec que tindrem ocasió de comentar-ho en el del 2018, doncs, en el centre de Barcelona, a Can Llupià, s'està posant ara, actualment, ja aquesta dificultat de fer aquesta activitat més educativa, i els mateixos professionals ens expliquen que la dificultat, doncs, de poder treballar amb aquests grups, portant complexitat, moltes vegades també dificultats amb el coneixement de l'idioma, i això, doncs, fa que la intervenció de vegades sigui de caràcter més disciplinària i contenidora que no educativa. I, per tant, aquest és un tema. És un tema que jo crec que també podem tornar a tractar, perquè s'explica específicament més en l'informe del 2018.

Pel que fa als centres de la..., crec que s'ha fet esment, que també apareix en el del 2018, a la utilització d'alguns centres..., en aquest cas ja no serien de justícia juvenil, sinó centres de protecció, de l'ús que els feia esment a la utilització de CREIs, els centres residencials d'acció educativa intensiva, com a centres d'acollida. És a dir, la problemàtica és que, sobretot amb l'arribada d'adolescents migrants no acompanyats, doncs moltes vegades la manca de centres d'acollida ha fet que de vegades s'utilitzin centres que estan destinats, com els CREIs, per a adolescents amb algun tipus de trastorn conductual, doncs que s'hagin utilitzat com a centres d'acollida, quan, clarament, són centres que no estan..., diguem-ne, són adolescents que no tenen el perfil per ingressar en aquests centres, ni tampoc els centres tenen..., havien de canviar les seves pròpies dinàmiques per atendre els que ja estaven, diguem-ne, amb el perfil propi d'aquests centres i aquells que simplement eren, doncs, com a centres d'acollida.

Per tant, aquesta és una de les qüestions que també ens preocupava i que crec que tindrem també ocasió de comentar-ho més específicament en l'informe del 2018, i també en totes les..., en creació de centres que hi han hagut en els darrers temps.

I també, crec que per part del diputat de la CUP se'ns plantejava, doncs..., i algun altre diputat ha fet esment a, crec, que les mesures sancionadores, que no és tant de separació de la família sinó que suposen restricció de les visites a les famílies. Això està..., nosaltres des de sempre ho hem qüestionat i ho hem assenyalat. És a dir, les sancions dels centres terapèutics de justícia juvenil, o dels que siguin, no poden afectar les visites amb les famílies; per tant, això és una de les coses que encara veiem que de vegades s'acaben aplicant aquest tipus de sancions que són inadequades. Per tant, de vegades passa, i això nosaltres ho hem constatat i hem demanat que es corregeixi. Crec que també ho podem comentar amb més deteniment, perquè hi han exemples molt clars en l'informe del 2018, on hem fet actuacions molt intenses en determinats centres, en què s'ha donat lloc a obertura d'expedients específics amb relació a determinades pràctiques, que això, doncs, estem supervisant-ho, i s'estan introduint algunes de les recomanacions del síndic.

I també es plantejaven, doncs, les qüestions relatives al dret a la dignitat i a possibles tractes diferenciats, no?, amb els joves autòctons i els que venen d'altres països. Amb caràcter general, jo li diria que no existeix aquest tracte diferenciat, però sí que els mateixos equipaments, que de vegades acaben sent, diguem-ne, per acollir els adolescents que arriben i que han arribat en nombre important els darrers mesos a Catalunya, doncs, no han tingut els mateixos estàndards de qualitat que tenen els centres, diguem-ne, ordinaris. De vegades, amb la raó, argument, «excusa», entre cometes, que han estat centres que s'han creat de manera, doncs, molt urgent, per nosaltres això no és un argument, i, per tant, en aquest sentit, si qualsevol tracte diferenciat amb relació a uns i a uns altres..., nosaltres ho hem plantejat, i, de fet, hem demanat tancament de determinats dispositius, modificacions per procurar una atenció adequada.

És a dir, amb caràcter general no es pot dir aquesta diferència de tracte, però sí en la pràctica, de vegades, per la mateixa, diguem-ne, rapidesa o urgència en la creació de determinats dispositius, s'acaben tenint unes condicions que no són les mateixes.

Jo crec que aquestes són les qüestions...

L'adjunt general del síndic de greuges (Jaume Saura i Estapà)

Si m'ho permeten, d'algunes qüestions que s'han plantejat per part de diversos grups parlamentaris, volia destacar-ne alguna.

En primer lloc, pel que fa al nostre posicionament com a mecanisme del paper que han de jugar les policies locals respecte a la qüestió de detinguts, de persones detingudes. La funció del Mecanisme és només la de vetllar pels drets de les persones detingudes en custòdia policial i, per tant, en cel·les de custòdia, en àrees de custòdia de comissaries, sigui de mossos o de policies locals. I només des d'aquesta perspectiva, i, per tant, sens perjudici de la necessitat que hi pugui haver més o menys policia per fer front als problemes de seguretat ciutadana que hi pugui haver, i, per tant, que la policia local pugui, com fa, practicar detencions, si és testimoni d'algun tipus de situació de vulneració del Codi penal, el que estem dient és que la custòdia de persones detingudes hauria de ser només en mans de mossos d'esquadra per motius de «garantisme» de drets de les persones detingudes, per no passar per més d'una àrea de custòdia al llarg de la mateixa detenció; perquè, a més a més, les policies locals, amb escassíssimes excepcions, no tenen funcions de policia judicial, i, per tant, qui ha de lliurar la persona detinguda al jutge no és la policia local sinó que són els mossos. Per tant, necessàriament han de passar per la comissaria de Mossos d'Esquadra.

I, a més a més, perquè, quan una policia local té una persona sota custòdia, policies locals que normalment estan infradotades i, per tant, els falta personal per estar al carrer fent funcions de seguretat ciutadana, quan té una persona detinguda, han de desmuntar una patrulla per tenir una persona vigilant la persona detinguda en

àrea de custòdia. És a dir, pots tenir en el mateix poble una persona detinguda a la comissaria de Mossos –pensem en Vic, pensem en el Prat, pobles on hi ha una comissaria de Mossos i una comissaria de policia local, una al costat de l'altra–, una persona detinguda en una comissaria, dues persones detingudes en una altra comissaria, i, per tant, un mossos i un policia local vigilant aquestes persones detingudes, que, en un moment donat, la policia local haurà de passar a la de mossos per ser portada al davant del jutge.

Per economia d'escala, per la mateixa seguretat ciutadana, és molt més convenient que aquestes funcions les centralitzi un únic cos, que raonablement sembla que ha de ser el Cos de Mossos d'Esquadra, que no pas que es descentralitzi en altres comissaries de policia local.

Això pot tenir excepcions, eh?, no fem una recepta única per a totes..., un model únic. Evidentment, això és particularment urgent en aquelles policies locals en què les àrees de custòdia són lamentables, i, per tant, aquí sí que en demanem una clausura immediata. En d'altres casos, pot ser justificat que la policia local mantingui l'àrea de custòdia, sobretot quan hi ha una distància considerable amb la comissaria de Mossos més propera, i que, per tant, el fet que vingui una patrulla de mossos a buscar la persona detinguda, portar-la, això pot portar uns minuts, que poden ser mitja hora o una hora, en alguns llocs, i que, per tant, bé, es pot justificar, cas per cas, que la policia local mantingui una àrea de custòdia. Però, com a regla general, veiem que perllonga innecessàriament la detenció i que produeix un efecte pervers, d'evitar que hi hagi policies al carrer fent tasques de seguretat ciutadana.

S'ha parlat també per part de diversos grups parlamentaris de la situació de les dones als centres penitenciaris, la falta de perspectiva de gènere. Vull recordar que això era part de l'informe monogràfic de l'any 2016, i que el que fem el 2017 i tornem a fer el 2018 és seguiment d'aquelles recomanacions, en què estem, doncs, tots d'acord, pel que he pogut sentir.

I per la pregunta que se'm feia en concret del Centre Penitenciari de Ponent i del DERT, es feia una referència, precisament, al DERT de dones, que les condicions materials d'aquell equipament –és una presó antiga, no?, la part de dones, particularment antiga–, doncs, no eren de rebut. Però, a banda de la qüestió purament material, és que es dona una de les coses que assenyalàvem a l'informe del 2016, i és que, pel fet de ser un mòdul amb poques dones, el mòdul de dones de Ponent, quan una dona comet una falta i és sancionada al DERT, es troba sola, amb la qual cosa el seu càstig és especialment greu, perquè no té..., les dues hores que té de pati en companyia amb altres dones, doncs, no les pot complir.

La solució a això, quina és? Portar-la al DERT de Brians. Però llavors la treus del seu ambient familiar. És a dir, el drama de les dones a presó és que o les poses totes juntes, i llavors tens massa crítica per fer activitats, per fer tractament en funció del tipus de delictes, o les tens a prop de casa. Són dos valors necessaris, tots dos, però que, en el cas d'una població penitenciària tan escassa –afortunadament, però tan escassa com la de les dones–, no pots tenir-los els dos, no?

El tema de les videocàmeres. La resposta que hem tingut del departament, que vam tenir ja el 2017, era positiva, que hi hauria videocàmeres a les àrees de ressenya de les comissaries on encara no n'hi ha. A dia d'avui encara no hi són. Per tant, és un tema pressupostari; no creiem que sigui un tema de falta de voluntat política, però sí que, per temes pressupostaris, aquestes càmeres en els llocs de les comissaries de Mossos d'Esquadra on encara no n'hi ha, encara no s'han posat.

I, pel que fa a temes més de funcionament del mecanisme que ens assenyalàveu, jo sí prenc nota que pot ser una bona dada el fet d'assenyalar a quina hora fem la visita, eh? La fem matí, tarda, a vegades a la nit, però sobretot al matí i tarda. El que sí també és veritat és que això és un mecanisme de prevenció, no?, i, per tant, a Catalunya hi ha nou centres penitenciaris, a part de l'hospital penitenciari de Terrassa, la unitat penitenciària de l'Hospital de Santa Maria de Lleida, hi ha més de

cent comissaries de Mossos d'Esquadra, més de cent comissaries de policia local on hi hagi àrees de custòdia, a part de més de cent on no n'hi ha, per no parlar de tot l'àmbit d'infància, etcètera.

És a dir, fem sortides cada setmana. Ens agradaria fer-les cada dia, però tampoc tenim els recursos per fer-les cada dia. I, per tant, també valorem a quins llocs val la pena anar tornant-hi cada ics temps. A les presons, hi anem, si no cada any, cada dos anys, i, si hi trobem coses greus, com va passar a Brians 1 el 2017, hi tornem al cap de poques setmanes. I això ho hem fet diverses vegades, no? Per tant, això sí que..., el caràcter preventiu del funcionament del Mecanisme el que justifica és que no s'hi vagi, a tot arreu, de forma continuada.

El que sí que... Jo no he acabat d'entendre quina era la pregunta que se'ns feia respecte a l'incident de Brians 1. És veritat que vam trobar un conat d'obstaculització per part d'un facultatiu en aquest centre, però aquest tema ja es va resoldre, perquè la informació mèdica que demanàvem al final se'ns va facilitar. Això, jo crec que no contradiu, tot el contrari, sinó que confirma el capteniment que feia la sentència del Tribunal Constitucional del 2015, en què se'ns deia: «Vostès no poden fer com a autoritat, d'acord amb el protocol de Nacions Unides, de tenir contactes directes amb el Subcomitè de Prevenció de la Tortura de l'ONU.» Però el Síndic de Greuges, en el seu mandat, té totes les funcions de prevenció i, per tant, en les seves funcions de prevenció i en la seva funció d'autoorganització, pot tenir un consell assessor, pot crear un equip i, com a Síndic de Greuges, té accés a qualsevol documentació, incloent-hi documentació sensible com pot ser una història mèdica, evidentment amb tot el deure de confidencialitat. I aquí vam actuar d'aquesta manera. I, malgrat que hi va haver aquest petit problema amb un facultatiu, es va resoldre el dia següent.

El síndic de greuges

Jo hi afegiria, justament, a partir del que acaba de dir el meu adjunt, malgrat que aquest tema ja l'hem discutit algunes vegades, que la sentència del Tribunal Constitucional, que és sobre l'autoritat catalana, no sobre el Mecanisme, és sobre l'organisme que teníem abans, el que havia creat el legislador, l'autoritat catalana, ens diu: «Vostès no poden actuar en nom de Nacions Unides, facin un conveni amb el Defensor del Pueblo i demanin al Gobierno de España que els nomeni autoritat catalana per a la prevenció de la tortura.»

Els informo que hi ha una quantitat d'estats com el nostre que tenen plurals, com diu Nacions Unides, en plural, article 17 del conveni, mecanismes, autoritats diverses de prevenció de la tortura, amb una relació entre elles fins i tot de descentralització i proximitat territorial. De nou, amb molt de «carinyo» els dic que continuem sent la sola excepció de totes les democràcies parlamentàries amb distribució territorial del poder, com és un federalisme o un regionalisme, o una *devolution*, etcètera, on es neguen aquestes dues possibilitats. Està el Regne Unit, està l'Argentina, està Mèxic, està Àustria, està Alemanya..., diguin el que vostès vulguin, a tot el planeta som l'única excepció. No estic dient ni bo ni dolent, ho estic constatant.

Però els tres mandats, nosaltres, per complir-los, vam passar de l'autoritat al Mecanisme, amb tots els canvis corresponents que derivaven de la sentència; vam demanar al defensor, aleshores *defensora del pueblo*, com diu la sentència, fer un conveni al respecte, que hauria estalviat molts mitjans, i vàrem demanar al president del Govern d'Espanya d'aleshores, Mariano Rajoy, que contemplés la possibilitat de nomenar-nos com a Govern, com es fa al Regne Unit o tots els llocs que jo els he dit, també, autoritat catalana. La defensora ens va contestar directament que no ho veia oportú i encara no tinc resposta del Govern espanyol.

Què vull significar amb això? Que si tinguessin afany de col·laboració i d'estalvi de diner públic, i de proximitat, i de solució amb coneixement de causa..., mirin, l'autoritat, el *mecanismo español*, l'any 2017, va venir quatre vegades a Catalunya. Sobre noranta-vuit, va venir quatre vegades a Catalunya, d'acord amb la seva me-

mòria. Si ha vingut alguna altra vegada que no estava a la seva memòria o no se'ns va comunicar, no ho sabem. De les quatre vegades, una va anar al CIE, on nosaltres no podem entrar. Actuem quan rebem trucades d'advocats, de familiars i de tal, o quan porten algun intern del CIE a Manso o a alguna dependència de la Generalitat on podem actuar, no al CIE.

Una vegada va anar a la comissaria més important de Mossos que hi ha a Catalunya, a les Corts, on anem sovint nosaltres, també, i on, per tant, si vol, qui sigui al capdavant del mecanisme espanyol té muntanyes d'informacions, de fa temps, per analitzar al respecte. Una vegada va anar a la fiscalia provincial de menors, i una vegada a Can Llupià, llocs que visitem nosaltres. I sovintegem, no?

Sobre noranta-vuit visites que va fer a tot l'Estat, quatre a Catalunya –visites, trenta, a comunitats autònomes, també a Melilla. No estic subratllant-ho críticament, també ho dona la disposició de mitjans que puguin tenir ells. Però la cosa més lògica seria l'entesa i col·laboració. Quan aquí hi han..., no caldria ni conveni. De la seu del síndic a les Corts hi han vint minuts. I calculin el cost del que pot significar aquesta autoritat i el coneixement que això significa. I la confiança a intercanviar materials, i, si de cas hi han llacunes, assenyalar les llacunes, i si de cas hi ha qüestions en què no s'està d'acord, ampliar-ho, etcètera. És que aquest és el clima normal, amb el qual fa anys des de la nostra institució estem intentant treballar.

Mirin, nosaltres intentem portar un professional de la medicina, psicologia, coneixement penitenciari, experiència legal, coneixement sobre drets dels menors. Això vol dir un actiu molt important, que no podem estar totes les hores del dia desplaçant per tot Catalunya. Imaginin-se ara, vostès, des de Madrid a tota la geografia de Catalunya.

En aquest sentit, nosaltres considerem que és molt important tenir en compte la proximitat, el coneixement real del territori i de les institucions, i l'estalvi públic. No els faig cap broma, el Mecanisme va amb Avancar. Saben vostès que durant molts anys el síndic va retornar el cotxe oficial a la Generalitat, ja fa molts anys que no tinc cotxe oficial, moltíssims. I anem amb Avancar, i de vegades el condueix el que els parla, eh? I de vegades algun alcalde se'm queda mirant amb ulls com taronges, que hi ha un cotxe que a fora diu «dos euros l'hora», eh? Bé, doncs ara ens hem assabentat que aquest mes de febrer, al final, tanquen Avancar. Ja en buscarem d'altres, ja, però perquè vegin el que busquem, precisament, amb el màxim rigor, d'utilització de mitjans per fer la nostra tasca.

Els horaris, òbviament, ja s'ha explicat aquí per part del meu adjunt. I, també, sobre el tema dels historials mèdics, clínics. Tots els organismes internacionals, tots, mirin l'informe de 2017 de l'MCPT, que és l'últim complet que tenen a les seves mans, des del Consell d'Europa, que cada vegada que venen a Catalunya tenen sessions de treball amb nosaltres abans d'anar a fer les visites. I mirin com reclamen historial mèdic sobre les contencions, sobre les drogodependències, sobre les malalties mentals. És que sense historials mèdics no es pot fer inspecció.

Com podem parlar d'una contenció sense un historial mèdic? Qui li pot garantir, a un que està visitant, que la persona que ha estat continguda no s'havia injectat el que sigui? Saben que hi ha una contenció dialèctica, que és la primera que s'hauria d'utilitzar; hi ha una contenció ambiental, la segona, i hi ha una contenció, abans de la física, de purament i simplement posada en un lloc concret, i hi ha una contenció mèdica, abans de la mecànica. Tot això és el que reclamem que s'utilitzi, però també hi pot haver alguna utilització de mitjans clínics.

Sobre la defensa, ja s'ha dit aquí el que ens trobem. I sobre la presència de policies en les revisions mèdiques, mirin, com que hi ha qui m'anomena com m'anomena, i, després, amb tot el «carinyo» del món faré una valoració al respecte, de quin adjectiu porto jo com a síndic del procés, la crítica més frontal que he fet amb això és al major Trapero, que va ser el primer que es va oposar frontalment que nosaltres aconseguíssim que a les visites mèdiques no hi hagués policia. Som tant del procés

que busquin en informes anteriors i veuran com posàvem de volta i mitja l'autoritat dels mossos, del major Trapero, que s'hi oposava.

Ara bé, treure exemple de l'aeroport del Prat de Llobregat, que és on, amb perdó, potser jo m'he excedit quan m'he posat a riure, perquè, mirin, el del Prat de Llobregat és un aeroport que té zones absolutament acotades. Fins a l'arc metàl·lic, li toca al que els parla; fins a l'arc metàl·lic... Sap què és l'arc metàl·lic?, on hi ha aquells que li diuen «cinturones, reloxes, ordenadores...», o li diuen «computers, watches, belts...». Mai diuen «cinturons, rellotges i ordinadors...», eh?, fixi's en aquest petit detall, eh? Utilitzen o el castellà o l'anglès. Fins a aquell moment, és o Mossos d'Esquadra o Síndic de Greuges. I aquests mossos d'esquadra que estan a l'aeroport del Prat, sí que els vam assenyalar, que no tenien prou dependències per a tot el que els toca de garantir la seguretat fins a l'arc metàl·lic. A partir de l'arc metàl·lic ja toca, de facto, el funcionament a la companyia privada a què s'ha adjudicat el concurs, i al darrere ja veuran els guàrdies civils, que, si hi ha algun problema que no ha resolt la policia privada, intervenen.

Per tant, no és un problema de voler posar els Mossos per damunt de ningú; és que és un problema real com la vida mateixa. I, si vol, vostè i jo aquesta tarda anem a l'aeroport del Prat i ho comprovem. De deficiències n'hi han moltes, atribuïbles a les diverses administracions, però en aquesta, que hi ha tal divisió que fins i tot hi ha una divisió física, que és l'arc metàl·lic... Li estic dient «metàl·lic», però no sé si és metàl·lic o no, però és l'arc on, al passar, per exemple, servidor, que té un maluc aquí posat en aquest costat, cada vegada «pito», i cada vegada haig de dir, si soc a fora, «metal hip», i aquí he de dir «maluc», perquè em facin l'escorcoll corresponent, perquè, òbviament, no val cap certificat mèdic, no?

I jo insistiria molt en Barcelona. Mirin, no és abús..., potser, de les intervencions, potser s'ho ha pres com si féssim una crítica a aquest o a l'altre. No tenim vergonya els que vivim a Barcelona i a la seva àrea de no acceptar la nostra càrrega de responsabilitat, del que és un Nimby. A cal síndic, si vostès hi han estat, a sota hi ha una sèrie de dependències de drogoaddicció on la gent es pot punxar, i pot ser tractada amb metadona o directament amb droga. I ens el volien treure i vam dir «ni parlar-ne». Des de la inauguració, nosaltres volem conviure amb aquesta instal·lació.

Ja sé que és fàcil dir «presons no» i que costa molt ubicar determinades instal·lacions, però seria responsabilitat de tots nosaltres..., no és cap urgència, però que demostréssim que hem anat construint centres fora de Barcelona, però que tinguéssim també la nostra quota de responsabilitat.

I jo voldria acabar assenyalant millores, sí; assenyalant millores. La primera millora des que existeix el Mecanisme: el clima. El clima que hem tingut amb totes les administracions de Catalunya va començar a canviar a partir de l'existència del Mecanisme. Ara ha dit el meu adjunt que nosaltres amb el Mecanisme fem tasca preventiva, no reactiva. Si hi ha algun tema que algú diu «m'han maltractat» o el que sigui, va al síndic. Això és reactiu, anar a estudiar si hi ha hagut... El Mecanisme ha d'anar a veure en quines condicions hi ha la gent privada de llibertat per evitar que hi hagin incidents que després provocaran el tema reactiu, no? Doncs, un clima que ha anat millorant.

Una sensació d'advertiment. Quan arriba el Mecanisme als llocs, ja notem que hi ha un advertiment que pot arribar a l'equip del Mecanisme, de vegades fins i tot perquè no ens arriben a identificar. I vull assenyalar com a anècdota que aquest senyor, quan era conseller, va haver de trucar una vegada a una comissaria perquè ens deixessin passar, perquè no ens volien deixar entrar. La part divertida és que, després, en algunes comissaries hi havia la meua fotografia a baix, com si fos un delinqüent, perquè no es confonguessin quan jo arribava amb la delegació. Però nosaltres, quan anem a una instal·lació, no volem esperar ni un minut per entrar; ens identifiquem i ja volem entrar. Per una raó molt senzilla: que no volem que ens preparin res del que volem investigar. Però l'advertiment ja és un tema positiu. I la col·laboració. A mi no em cau

cap anell perquè vostès tenen informe rere informe tots els defectes que hem trobat. I déu-n'hi-doret. Però això no vol dir que no hi hagi col·laboració. I també és positiva, aquesta col·laboració.

Les videocàmeres, la mediació, les unitats de mediació de la policia. No dic ni molt menys que ens puguem penjar la medalla en exclusiva; vam collar molt perquè hi fossin. Els materials de les comissaries i àrees de detenció, començant per les mantes; de les primeres coses que detectàvem és que arribava un detingut o detinguda i li col·locaven una manta que potser havia tingut trenta usuaris abans. I fins i tot per raons d'higiene.

Tot el tema de coneixement de protocols internacionals. Ho he dit abans i ho repeteixo: perdonin, que no tinc àvies i que llueixi, i no és mèrit meu, perquè el senyor que encapçala les delegacions que donen classe al respecte és aquest senyor. El Protocol d'Istanbul no era conegut enlloc de l'Estat espanyol per part de les policies, i ara, avui, se'n parla. Costarà molt, i és lògic, que anem aconseguint que es vagi instal·lant. És un protocol molt necessari, com el de Bangkok respecte a les dones. Especialment en un tema que vostès han tret amb raó i que tornem a veure, que encara està més desconegut, no?

El dret a la defensa. El tenim conquerit? No. En falta un bon tros, encara. Però també ens sembla que no és acceptable, i ho he citat abans, el mateix major que he citat, que tampoc no entenia per què demanàvem que, a part de la línia escassíssima d'informació, l'advocat o advocada defensora tingués tota la informació, menys aquella que, per raó taxada, no es pot donar, han de ser a les seves mans.

El tancament de centres que no compleixen les condicions; la millora de l'aplicació de les contencions; la millora d'intervenció en alguns centres molt especials, que en tornarem a parlar, com algun no gaire lluny d'on estem avui discutint, o la garantia, per exemple..., els menors, que poguessin tenir converses telefòniques amb els seus familiars sense la presència d'educadors, amb intimitat. O sigui, repassin només els informes i veuran que..., quan fem un capítol, any rere any, de com es van complint les recomanacions, sí que veuran que anem avançant. Evidentment, no es pot fer així i l'endemà tenir-ho tot solucionat, però vull dir, en reconeixement de tots els colors partidaris que han passat pel Govern de la Generalitat des que existeix el Mecanisme, que hi han hagut millores, i millores sensibles.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor síndic. Ara tindrien un segon torn aquells grups parlamentaris que així ho desitgin, per un temps màxim de cinc minuts, i, a tal efecte, en primer lloc, seria el Grup Parlamentari de Ciutadans; seguiríem el mateix ordre que hem seguit en la primera ronda. Té la paraula la senyora Munia Fernández-Jordán.

Munia Fernández-Jordán Celorio

Sí. En relación con las diferentes cuestiones que nos ha ido contestando, en cuanto a la visión que tienen de la custodia en el aeropuerto del Prat, bueno, en el mismo histórico que mantiene usted –que mantiene su equipo– en el informe, parece que hay una cierta contradicción, pero, bueno, no vamos a entrar más en el detalle.

En relación con la cuestión de las historias médicas y de las historias clínicas, si tiene su institución base jurídica para ello, los primeros que deberían conocerlo serían los médicos y los equipos médicos de los centros a los que ustedes acuden. En el momento en el que hay un profesional que se niega, conforme a su código deontológico, que entiende que lo que es una información de absoluta privacidad, como es la historia clínica de una interna, en la que no conoce tampoco el protocolo, pues, habría que explicárselo para que no se dé en ningún caso este tipo de cuestiones. Mucho más cuando, además, la información salta al facultativo médico y se da..., parece, insisto, conforme a lo que redacta el informe, que se da posteriormente, no sabemos si con conocimiento de este facultativo o no.

Y, finalmente, respecto a todos los comentarios que ha hecho con relación a la labor del Defensor del Pueblo, los tratados internacionales y la verdadera autoridad en referencia a la prevención de la tortura, es competencia exclusiva del Defensor del Pueblo. En todas las actuaciones que hace en Cataluña, bueno, supongo que tendrán ustedes una buena relación, como no puede ser de otra manera, y de ahí que le hayamos dado alguna de las ideas que hemos podido tomar de informes que él mismo ha dado. Así que, pues, adelante con la colaboración, que de eso se trata.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la senyora Marta Moreta.

Marta Moreta Rovira

Gràcies, president. Només dir que és evident que els informes que fa el síndic respecte a aquest tema han millorat al llarg dels anys. Al que jo em referia i que comentava el meu company de Junts per Catalunya, deia que no havíem comentat, era que respecte a l'any anterior, aquest informe que estem dient, no hi han grans diferències, és molt similar. Això ho diu el mateix informe. El que sí que hi ha és que l'any 18 –l'any 18–, sí que es comencen a veure algunes coses que han millorat. Em referia a aquest aspecte, perquè s'hi ha fet referència, eh?

I el que sí que m'agradaria deixar molt clar és que hi han moltes mancances en molts centres i en moltes..., en comissaries, en centres penitenciaris, en CRAEs, en tots aquests, i no podem sempre tenir l'excusa de dir que el pressupost no es pot adaptar, o que hi han dificultats pressupostàries i que no hi ha prou personal, i anar llegint cada any els informes i que aquest tema no se solucioni. Per tant, la responsabilitat del Govern, aquí, és ben clara. I aquest jo crec que és un dels temes que hem de dir en veu alta. No només ens podem quedar amb l'informe de tot el que s'està fent, que és molt, i està molt bé i és molt interessant; però si ens quedem aquí i el Govern no fa cap mena d'actuació, no tirem endavant.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara correspondria al Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem, al senyor Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Sí; gràcies, president. No hi hem detectat contradiccions profundes i, per tant, no farem ús de la paraula.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Nuet. Pel Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, el senyor Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Moltes gràcies, president. Per renunciar a la segona intervenció. I gràcies per la resposta que s'ha fet des de l'oficina del síndic.

El president

Moltes gràcies, senyor Vidal Aragonés. Pel Grup Parlamentari Republicà, la senyora Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Moltes gràcies, president. Nosaltres tampoc no hem trobat cap contradicció en el que han exposat el síndic i els seus adjunts, així que renunciarem, també, al nostre ús de la paraula.

El president

Moltes gràcies. I el darrer torn correspondria a Junts per Catalunya, al senyor Antoni Morral.

Antoni Morral i Berenguer

Només una qüestió. Interpreto que la institució del Defensor del Pueblo és coneixedora de tots els informes i de tota la tasca, diguem-ne, que des de la nostra institució del Síndic de Greuges, doncs, es desenvolupa, any darrere any, i, per tant, és coneixedor del coneixement que el síndic té, per la mateixa tasca que es desenvolupa des de la proximitat, doncs, de tots els temes, no?

Per tant, sent això així, a mi em sembla gravíssim, eh?, políticament em sembla gravíssim que no hi hagi un espai de cooperació, ja només, doncs, per l'eficiència del servei públic, eh?, entre les dues institucions. Que si és per una raó, diguem-ne, de dinàmiques paral·leles o si és per una voluntat política, en tot cas, això, suposo que..., ho deixo a interpretació de qui ho pugui constatar, però em sembla que això és greu.

I també em voldria afegir al condol de la família de Pilar Heras, una excel·lent professional, una persona que ha fet recerca sobre la reinserció social; una lluitadora pel feminisme, per l'ecologisme i pels drets nacionals. Una pèrdua, doncs, dolorosa per al sector, i ens volem afegir, el nostre grup, doncs, també al condol a la seva família.

El president

Moltes gràcies, senyor Morral. Crec que aquestes darreres paraules les assumim tota la comissió; tota la comissió traslladarà, doncs, a la seva família el condol d'una manera unànime, tots els grups d'aquesta cambra.

Si el senyor síndic no vol fer cap altre afegitó, donaríem per conclusa la comissió. Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a les cinc de la tarda i cinc minuts.